

RAIVA AJA

(THE PIONEER)

Keskiviikkona, helmik. 21 - Wed. Feb. 21, 1996

FINNISH AMERICAN WEEKLY

92. vuosikerta Vol. XCII No. 8

50 cents

Koivistolle

kiitosta

Gorbatshovilta

Neuvostoliiton viimeinen johtaja Mihail Gorbatshov antaa kiitoksia presidentti Mauno Koivistolle siitä tuesta, jota Koivisto tarjosi Neuvostoliiton uudistamisprosessissa.

Gorbatshov kertoi viikko sitten televison K. Tervo-ohjelmassa, että Koivisto "teki paljon sen eteen, että linjani menestyisi".

"Meidän suhteemme ei ollut poliittista peliä, vaan yhteistyötä ystävien kesken, joilla oli lähes samanlainen maailmankatsomus", Gorbatshov sanoi. Hän luonnehti Koivistoa ystäväksi ja neuvonantajaksi.

Biljoonan dollarin laina liikkeeseen

Suomen valtio on laskenut kansainvälisillä pääomamarkkinoilla liikkeeseen biljoonan dollarin kymmenen vuoden lainan. Järjestäjänä toimii Morgan Stanley, Merrill Lynchin ja Nomuran johtama pankkiryhmä. Kysessä on kolmas Suomen valtion tänä vuonna laskema kansainvälinen laina.

Suomen abit melusivat viimassa ja lumipyryssä

Viima ja lumipyry riepottelivat Etelä-Suomen abien julisteita ja vaatepartta heidän kierrellessään kuorma-autoissa kotikaupunkinsa keskustaa perinteisenä penkinpainauspäivänä 15. helmikuuta. Helsingissä ikävä keli verotti myös yleisöä: harva tarkeni jäädä pitemmäksi aikaa ihallemaan abien matkaa vapauteen.

YK:n suurten maailmankonferenssien sarja jatkuu ensi kesäkuussa Istanbulissa, jossa pidetään maailmanjärjestön asumista ja kaupunkien oloja käsittelevä Habitat II -kokous. Konferenssin valmistelut etenivät loppusuoralle New Yorkissa perjantaina päättyneessä kolmannessa valmistelukokouksessa. Habitat II:n pääteemoja ovat asunnottomuus ja kaupunkien kestävä kehitys.

New Yorkin kokouksessa, johon otti osaa 130 maata, valmisteltiin Istanbulissa hyväksyttävää loppuasiakirjaa. Lukumääräisesti useimmat yli 160:sta artiklasta saatiin hy-

väksytyiksi, mutta asiallisesti painavimmat kohdat jäivät kevään jatkuu- ja Istanbulin kokouksen varaan. Loppuasiakirjassa korostetaan paikallishallinnon osuutta kaupunkien ongelmien ratkaisemisessa. Maailman suurkaupunkien kaupunginjohtajat kokoontuvat Habitatin yhteydessä hyväksymään oman julistuksensa maail-

Suomi johtaa Habitat-kokouksen valmisteluja

mankonferenssille. Erimielisyyttä on teollisuusmaiden ja kehitysmaiden kesken ennen kaikkea Habitat II:n pääteemojen tulkinnasta. Mitä tarkoitetaan kaupunkien kestäväällä kehityksellä? Teollisuusmaat painottavat ekologisesti kestävä kehitystä, kehitysmaat taloudellisesti kestävä kehitystä.

Miten on tulkittava oikeutta asianmukaiseen asumiseen? Yhdysvallat ja eräät muut maat pyrkivät välttämään valtioita suoraan sitovia asumisvelvoitteita, EU ja kehitysmaat painottavat asumisen ihmisoikeusnäkökulmaa.

Avoimiksi loppuasiakirjassa jäivät myös kehitysyhteistyötä koskevat kohdat ja Istanbulissa tehtävien päätösten seurannan järjestäminen.

Habitat II on viides ja viimeinen YK:n suuri maailmankonferenssi 1990-luvulla. Istanbuliin odotetaan yli 20,000 osanottajaa. Kansainvälisjärjestö Habitatin on jo ilmoittautunut yli 800.

Suomi johtaa konferenssin valmisteluja. Ylijohtaja Martti Lujanen ympäristöministeriöstä toimi valmistelutoimikunnan puheenjohtajana. Suomi pyrki myös saamaan oman yhdyskuntasuunnitelun malliesimerkkikilpailunsa töitä Istanbulissa pidettävään näyttelyyn, jossa esillä on 100 parhaimmaksi arvioitua ratkaisua asuinongelmiin.

This week in

THE FINNISH-AMERICAN

RAIVA AJA

pages 8 - 13

• Conference on Modern Finnish-Swedish literature

• Celebrating Finland's winter holidays

• Alpo J. Tokola Northwest Finnish American

• Onerva back in Finland

Elli Luoman harrastus on osa kansainvälistä historiaa

Ilmajokelaisen Luoman talon ja Luoman puorin toimekas emäntä *Elli Luoma* on pinttynyt ryijyntekijä. Jokaisesta hänen valmistamastaan tai konservoimastaan ryijystä löytyy pala historiaa joko kotimaasta tai maailmalta.

"Mitä vanhempi ryijy on malliltaan, sen paremmin ja pidemmälle se elää", Elli vakuuttaa ja jatkaa, että nimekkäimmätään taitelijat eivät pärjää vuosisatojen takaisille kansantaitelijoille.

Elli ei nuorena neitokaisena vielä välittänyt pojista, joitten kanssa sai kotona tarpeeksi nahistella. Vasta myöhemmin hän kiintyi mieheensä ja käsi-työharrastuksensa tukijaan, kotiseutuneuvos Vesa Luomaan. Ellille jäi siis aikaa oppia ryijyn kutomisen taidot vanhemmilta taitajilta.

"Melkeinpä olen neljän opettama, sillä koskaan ei ole mieleeni tullut, että ryijyntekijä voisi rikastua" sanoo tämä maatalon monitaitoaitti, jolle on vanhaan aittaansa rakennettu oma kudonta- ja harrastuspaja; Luoman puori.

Ellin ensimmäinen ryijy oli pienikokoinen. Sen vuoksi häntä jäi kaivelemaan suuremmankin valmistaminen. Opiston jäätyä taakse hän otti työn alle isomman ryijyn.

"Tein sen yhdessä äitini ja siskojeni kanssa kotona."

"Seuraavaksi tein veljelleni tämän morsiamen kanssa oman ryijyn. Siitä alkoi harrastusrupema, jonka loppua ei ole näkyvissä ja joka on Ellistä käynyt ihan työstä. Hän laskee valmistaneensa parikym-

mentä ryijyä. Lisäksi varsin moni ryijy on Ellin käsissä konservoitu alkuperäiseen asuun.

"Pitäähän Ellin oppia"

Etelä-Pohjanmaan opistossa oli kudonnassa kahden kuu-

kauden opetusjakso, mutta siitä oli valtaosa teoriaa. Eräs luokkatovereista innostui kutoomaan ryijyä, mistä Ellikin sai innostusta, koska oli pikakutyttönä kotona seurannut kudontaa.

"Eräs tädini tuli meille, kun pääsin opistosta ja kehoitti äitiäni laittamaan kangaspuut, jotta voim aloittaa kutomisen."

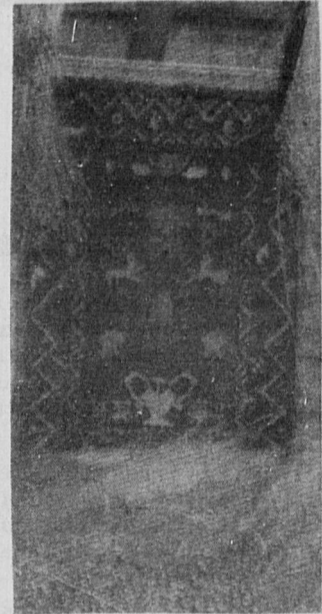
Pitäähän Ellin tietää, mitenkä ryijyä tehdään, oli Ellin täti pontevasti opastanut.

Käsityö on ollut aina osa Ellin elämää. Jo tyttönä hän kutoi mattoja ja teki puutarhatöitä. Häntä ei tahtonut saada enää keväällä kouluun, kun kynnet syyhysivät puutarhatöihin. Nyt harrastuksena on myös pellavan kanssa touhuaminen. Luoman talon toinen polvi on innostunut viljelemään pellavaa, josta jalostetaan sekä koriste- että käyttöesineitä ja pellavatekstiilejä.

Ryijyn käyttö aaltoliikettä

Luoman Elli on pahoittanut mielensä, kun ryijyn käyttö on eräänlaista aaltoliikettä. Joskus ryijyt heitetään koppaan, josta niitten palauttaminen alkuperäiseen asuun on työlästä.

Esimerkiksi 1950-luvulla, kun Elli aloitti ryijyharrastuksensa, ei näitä upeita seinävaatteita arvostettu lainkaan. Ne revittiin alas seiniltä. Sän-

Ilmajokinen malli on vuodelta 1783 ja se konservoitiin viime vuonna. Luoman puorissa pelavalalyhteet luovat nostalgialta ryijyndyttelyyn.

kyjen peitoksikaan niitä ei haluttu.

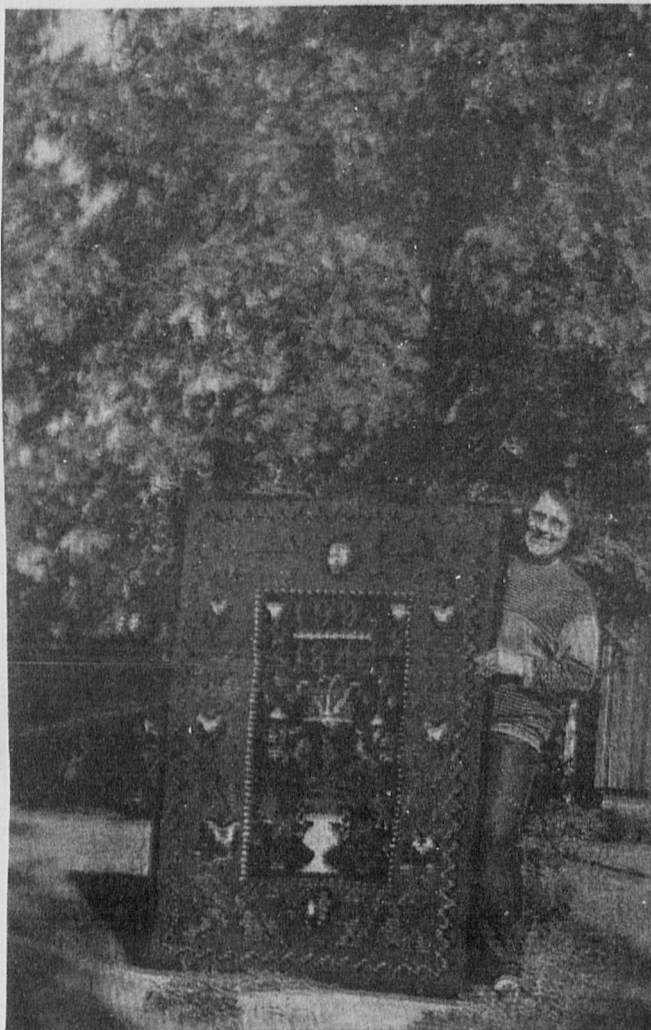
Vuosikymmenten vaihtuessa ryijyt ovat taas palanneet arvoonsa ja koristavat asuntojen seinä. Elli on pitänyt eri puolilla maata ryijyndyttelyitä, joissa käyneet ihmiset ovat kuin anteeksipyydellen tulleet juttelemaan, että "minullakin on jossakin sellainen tai tällainen ryijy".

Juttutuokion jälkeen jokainen ryijynomistaja on vannonut nostavansa ryijyn taas esiin ja luvannut korjata ne, jos sellaiseen on tarvetta ollut. Elli tietää asiantuntijana, että korjaustarvetta on, sillä varsinkin vanhemmissa taloissa pieneliöt tekevät tepostaan.

Nimipäivät

Helmikuun 21 p., Ketjo
Helmikuun 22 p., Tuulikki,
Tuuli, Tuulia
Helmikuun 23 p., Aslak
Helmikuun 24 p., Matti,
Matias
Helmikuun 25 p., Tuija, Tuire
Helmikuun 26 p., Nestori
Helmikuun 27 p., Torsti
Helmikuun 28 p., Onni
Kalevalan päivä,
suomalaisen kulttuurin päivä
Helmikuun 29 p.,
Karkauspäivä
Maaliskuun 1 p., Alpo, Alvi,
Alpi
Maaliskuun 2 p., Virve, Virva
Maaliskuun 3 p., Kauko
Maaliskuun 4 p., Ari, Arsi,
Auro
Maaliskuun 5 p., Laila, Leila

Luoman talon oman perintöryijyn ruotsalaismalli on peräisin Vöyriltä.

RAIVA AJA

ISSN 1059-4779
(THE PIONEER) - Established 1905
(UPS 454-580)
Second class postage paid in Fitchburg, MA

Published weekly except the last week of July, the first week of August and the last week in December by Raivaaja Publishing Co., 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
POSTMASTER: Send address changes to Raivaaja, P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600.

EDITOR Marita Cauthen
BUSINESS MANAGER Jonathan Ratila

RAIVA AJA PUBLISHING COMPANY

Incorporated 1905

Mailing-address: P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600
Office and Bookstore: 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Hours: Weekdays 8:30 a.m. to 4 p.m.

TELEPHONE (508) 343-3822
FAX 508-343-8147

Subscription rates:
USA: 12 mo. - \$23.00; 6 mo. - \$15.00; 3 mo. - \$11.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - \$28.00; 6 mo. - \$20.00

Advertising rates available upon request!

Advertising deadline is the Friday before the Wednesday the ad is to appear. Raivaaja Publishing Co. assumes no financial responsibility for typographical errors or omissions in advertisements. It will reprint without charge that part of the advertisement which is incorrect. Claims must be made within one week of Publication. Credit is made only for the first insertion.

Exchange rate

February 16, 1996
1 Finnish mark = US \$.2190
1 US \$ = 4.5660 FIM
Foreign exchange, New York prices.
Rates for trades of \$1 million minimum.

Lahjoituksia Raivaajalle

TUKEMISRAHASTO 1996: \$2,956.44

Hilma Leppäsen (1899-1996) muistolle
Wilho & Terttu Mäyränen, Westminster, MA ... \$25.00
Olga Levar, Ely, MN ... \$10.00
Valerie Hill, Gilbert, MN ... \$25.00
Ellen Rauhala, Townsend, MA ... \$10.00
Martin, Viljo & Irja Janhunen
Westminster, MA ... \$30.00
Judy & George Engman, Westminster, MA ... \$20.00
Vilho & Eleanor Lucander, Westminster, MA ... \$10.00
Andrew & Ann Anderson, Winchendon, MA ... \$10.00

Frances Colen muistolle
Aune Wehter Koestler, New York, NY ... \$10.00

Aarne V. Kosken muistolle
Allie I. Koski, Fitchburg, MA ... \$10.00

Victor A. Wallentus, Baltimore, MD ... \$2.00

Kittos lahjoittajille!

"Olen yrittänyt jokaiselle sanoa, että alkää antako mennä hukkaan, sillä jokainen huonoksiin mennyt on korjattavissa, vaikka korjaus voi tuntuakin vaikealta."

Konservointi luo uutta

Elli on itse korjannut oman tupansa seinällä riippuvan ryijyn. Sen löytyessä vanhan talon säilytyskomerosta ryijyssä oli hiirien ja koiperhosten syöminä jopa viiden sentin reikiä.

Ennen ryijyt pantiin riippumaan seinään rauta- tai puunäuloilla. Nekin tekivät pahoja repeämiä ja reikiä ryijyyn. Ryijy on varsin painava. Mitä isompi, sen raskaampi. Nykyisin on opittu käyttämään varpaa koko ryijyn leveydeltä, mikä pitää ryijyn hyvin kuosissa.

Ryjyn suunnittelussa Elli on käyttänyt hyvää muistiaan apunaan. Kun hän on marsinut Kansallismuseoon tutkimaan eri ryijymalleja, on laukussa ollut kynä ja paperi ikäänkuin varmuudeksi.

"Kun olen tutustunut samanmallisiin, mutta eri tekijän ryijyihin, löytyy niistä erilaisia vivahteita", Elli kertoo.

Omasta kokemuksestaan hän aprikoii, että tekijä on voinut joko piirtäessään mallia tai sitä kutoessaan oivaltanut jonkin yksityiskohdan erilaisena paremmaksi. Vihade-

Elli Luoma on konservoinut Ketelän talon ryijyn alkuperäiseen asuunsa. Ryijystä ei löydy valmistusvuotta, mutta sen arvellaan olevan 1800-luvulta.

ro voi olla pieni, mutta pikantti.

Englantilaisryhmä haltioitui

BBC:n kuvausryhmä oli juuri käynyt Luomalla. Tuvassa ja Luoman puorissa eli ryijynukke- ja pellavapajassa englantilaisilla riitti ihmettelmistä. Kuvausryhmä oli teke-

mässä opetusfilmiä suomalaisesta elämänmenosta englantilaislapsille.

Kansainvälinen poljento ei ole outoa Luomalla. Kotiseutuneuvos Luoma oli isäntänä joutunut selostamaan maatalon työtapojen lisäksi myös paikkakunnan historiaa aina Isoa vihaa myöten.

Eräässä pitäjän isossa stvu-

kylässä oli Ison vihan päätteeksi tapettu kaikki kyläläiset. Pojanluomalla on yhä tästä murheellisuudesta kertomassa keskellä suoaluetta Verisaari, jonne venäläiset kasakat heidät tappol.

Isosta vihasta tai paremminkin sen loppumisesta vuonna 1721 on saanut nimensä ilmajokelaisten oma

ryijy; Rauhan ryijy, jota myös Elämänpuuksi nimitetään.

Tuo ryijy on palkittu kultamitalilla Pietarin maailmannäyttelyssä. Ja se on nähtävissä ryijykokoelmassa Luoman puorissa.

Toive Tynjälä
(Demari)

Karkauspäivä tarjoaa 29. päivänä tätä kuuta omaaloitteisille vanhoille pitoille jälleen erityisen tilaisuuden saada itselleen joko mies tai ainakin kangastarpeet hametta varten. Samalla Matin, Tuijan, Nestorin, Torstin ja Onnin nimipäivä siirtyy seuraavalle päivälle. Syypää joka neljännelle vuodelle osuvan ylimääräisen kalenteripäivän sijoittamiseen juuri helmikuulle on Rooman keisari Gaius Julius Caesar.

Kansan keskuudessa on karkauspäivään perinteisesti Suomessa liitetty vanhat piit ja Kyöpelinvuori. Vanhalla piialla on ollut oikeus vaatia kosintaan kielteisesti vastaavalta poikamieheltä hametarpeet, joskaan tarkkoja tietoja ikineitojen vanhan nautinto-oikeuden noudattamisesta ei ole.

Mikäli tyttö ei tiettyyn ikään tultuaan vielä ollut naimisissa, hänen sanottiin joutuvan Kyöpelinvuorelle. Ikäraja on vaihdellut eri aikoina ja eri seuduilla 25 vuodesta jopa 40 vuoteen saakka.

Kyöpelinvuori viiltää paratiisiin

Kyöpelinvuoresta on kansalla ollut ristiriitaisia käsityksiä. Aina ei Kyöpelin joutumista ole pidetty häpeällisenä, sillä esimerkiksi Juupajoella on huomautettu, että Kyöpelinvuorelle pääsee vain kunniallinen vanhapiika.

Kustaa Vilkkunen päätteläe Vuotunen ajantieto-teoksesaan, että Kyöpelinvuori on

Varoitus poikamiehille:

Karkauspäivä lähestyy

alun perin tarkoittanut paratiisivuorta, jonne katolisen käsityksen mukaan hurskaile neitsyille oli varattu tulevaisuuden ihana turvapaikka.

Monet eivät kuitenkaan halua päästä suoraa ja puhdasta neidon tietä paratiisiin vaan kulkevat raskaampaa polkua ja tahtovat naimisiin. Kun poikamiehet eivät huumaa kosia kaikkia, on karkauspäivänä ja koko karkausvuonna naisilla oikeus itse kosia, kirjoittaa Vilkkunen.

Tutkija Kari Laukkanen Kansanrunousarkistosta korostaa, että karkauspäivä on synnyttänyt Suomessa varsin vähän kansanperinnettä. Vanhojen piikojen kosinto-oikeuden lisäksi ei päivään juuri muuta ole liittynyt.

Laukkanen arvioi, että keskitalven merkkipäiväperinne on keskittynyt vahvasti Matin päivään, joka on vanhastaan ollut talvenselän taitumispäivä. Tämän vuoksi ei ole paljontaan kiinnitetty huomiota koka neljäs vuosi samaan aikaan osuvaan karkauspäivään.

Tätä nykyä yleisesti käytössä oleva länsimainen kalenteri perustuu ns. aurinkovuoteen eli siihen aikaan, jossa Aurinko näyttää kulkevan Maan ympäri. Aurinkovuosi

on 365 vuorokauden, 5 tuntia, 48 minuuttia ja 46 sekunnin mittainen. Noin kuudesta tunnista vuodessa kertyy neljässä vuodessa suunnilleen vuorokausi, jota sitten kutsutaan karkauspäiväksi.

Karkauspäivän määräsi juuri helmikuun 24. päivän kohdalle Rooman valtakunnan ensimmäinen keisari Gaius Julius Caesar, joka uudisti valtakunnan sekavan ajanlaskun vuonna 45 eKr.

Paavi Gregorius XII otti vuonna 1582 käyttöön uudistetun järjestelmän, jossa suuremman tarkkuuden saavuttamiseksi karkausvuosiksi lasketaan tasavuosisadoista vain ne, jotka ovat jaolliset 400:lla. Tämän takia esimerkiksi vuosi 2000 on karkausvuosi, mutta vuosi 2100 ei ole. Edelleen tulee aurinkovuoden ja kalenterivuoden välille eroa vuorokauden verran 3,000 vuodessa.

(STT)

FinnWay

HELSINKI WEEKEND SPECIAL.

\$499*

A special opportunity to visit one of the world's most beautifully designed cities.

Enjoy the open-air markets at the busy Helsinki Harbor, one of the city's most appealing features. Helsinki also has dozens of museums, galleries and elegant shops. Indoors and out, Helsinki is a feast for the eyes. Tour price includes roundtrip airfare on Finnair, airport transfers in Helsinki, three nights at Hotel Inter-Continental, breakfast daily and one dinner.

Call your travel agent, or FinnWay:

800-526-4927

* Price per person dbl. occ. from N.Y. Does not include \$22.95 in taxes, government, or facility usage fees.

EXPERIENCE

THE

GRACIOUS

HOSPITALITY

OF

HELSINKI

 FINNAIR

Reino A. Mäkelä

ASHBURNHAM, MA - Reino A. Mäkelä, 81, kuoli helmik. 10, 1996 Gardner Manor hoitokodissa pitkän sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt marrask. 12, 1914 Fitchburgissa August ja Martha (Saarela) Mäkelän poikana ja oli asunut monia vuosia Ashburnhamissa.

Mäkelä oli työskennellyt 37 vuoden ajan entisessä Simonds Saw & Steel Co.:ssa Fitchburgissa ennen kuin jäi eläkkeelle 1977.

Edesmennyt oli toisen maailmansodan veteraanin.

Kaipaamaan jäi neljä poikaa William H. Avery Jr., Matlock, WA, Steven P. Avery, David J. Avery ja Reino A. Mäkelä Jr., kaikki Ashburnhamissa; kolme tytärtä, Judith A. Plouffe, Jaffrey, NH, Jayne G. Bertrand, Springfield ja Martha Homon, Winchendon; kaksi veljeä, Leo Keto, Fort Myers, FL ja Arro Keto, PA; sisko Myra V. Minkkinen, Fitchburg; useita lastenlapsia sekä kaksi lastenlasten lasta.

Hänen puolisonsa Shirley E. (Greene) Avery Mäkelä kuoli 1979.

Hautaaminen Riverside hautausmaahan Winchendonissa.

Helen Merriam

GARDNER, MA - Helen M. (Amero) Merriam, 79, 198 Clark St., kuoli helmik. 10, 1996 Heywood sairaalassa sairauden murtamana. Hän oli 1973 kuolleen Frederick Merriamin leski.

Hän oli syntynyt kesäk. 18, 1916 Gardnerissa William ja Jennie (Ranta) Amaron tyttärenä ja oli asunut paikkakunnalla koko ikänsä.

Hautaaminen toimitetaan myöhemmän ajankohtana.

**MOORCROFT
HAUTAUSTOIMISTO**

31 Myrtle Ave., Fitchburg, MA
Puh. 508-343-7137

Ystävällinen palvelu

PYSÄKÖINTITILAT

Richard C. Moorcroft
Stephen R. Moorcroft

BLOOMINGTON, IL - Tri Taimi Maria Ranta, 79, kuoli jouluk. 23, 1995 BroMenn Lifecare Center:ssä lyhyen sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt jouluk. 22, 1916 Jacob ja Maria Rannan tyttärenä.

Tri Ranta oli kansainvälisesti arvostettu asiantuntija lasten ja nuorten kirjallisuuden sektorilla sekä englannin kielen oppikurssien laatijana. Hän oli myös kiinnostunut ja oli tutkinut suomen kieltä, suomalaista kirjallisuutta ja kansanperinnettä.

Saatuun päästötodistuksen Northern Michigan yliopistosta edesmennyt suoritti *masters* tutkinnon Ohion yliopistossa. Englannin ja englannin opetuksen tohtoriksi hän valmistui University of Minnesotasta. Päätettyään opintonsa hän opetti sekä julkisissa että yksityisissä kouluissa.

Vuosina 1959-1995 tri Ranta opetti Illinois State Universityssä. Yliopiston englannin kielen osastolla hänen vastuullaan oli lasten ja nuorten kirjallisuusohjelman laatiminen. Hän oli kirjoittanut useita alaansa käsitteleviä kirjoja ja artikkeleita.

Edesmennyt oli ollut Fulbright-stipendiaattina Suomessa, missä hänen Suomen lukemismetodeja ja materiaaleja käsittelevä tohtorin väitöskirjansakin sai syntynsä. Vuonna 1957 hän sai vastaanottaa Suomen hallituksen Valkoisen Ruusun ensimmäisen luokan Ritari-

Kuolleita**Tri Taimi Maria Ranta**

merkin.

Tri Ranta oli saanut myös vastaanottaa ensimmäisen Illinois State Universitylle myönnetyn National Endowment for the Humanities stipendin, minkä auttoi englannin kielen tutkimustyössään nebraskan yliopistossa.

Hän osallistui Reunion of Sisters konferenssiin Kuopion yliopistossa 1987. Vuoden 1994 FinnFestissä hän sai vastaanottaa "Fabulous Finn" palkinnon.

Alfred W. Huckins

SEBRING, FL - Alfred William Huckins, 75, kuoli tammi-kuun 24, 1996. Hän oli sairastanut Parkinson's tautia.

Hänen vanhempiensa olivat Ilmari (1893-1971) ja Mamie Ingeborg (Sundelin) (1900-1992) Hakkara. Isä oli kotoisin Kivijärveltä Suomesta, äiti oli syntynyt New York Cityssä.

Pariskunta avioitui syysk. 27, 1919 Quincy, MA:ssa. Poika Alfred syntyi lokak. 31, 1910. Perheessä oli myös tytär Aune Evelina (1922-1975).

Perhe osallistui aktiivisesti West Quincy Congregational seurakunnan toimintaan. Alfred kävi pyhäkouluun ja kävi rippikouluun. Hän oli mukana Christian Endeavor Societysä ja osallistui seurakunnan Carverissa toimivan Camp Clear leirin nuorisotyöhön.

Koulunsa Alfred kävi Quincyssä. Hän palveli U.S. laivastossa (1944-46).

Alfred avioitui helmik. 21,

Tri Ranta kuului lukuisiin järjestöihin ja ammattialansa liittoihin. Hän oli vankka sensuurin vastustaja, ja oli kuulunut vuosia Intellectual Freedom Council of the Illinois Readin Council järjestöön, ja oli toiminut myös sen puheenjohtajana.

Edesmennyt nautti matkustamisesta. Hän oli käynyt 18 kertaa Euroopassa, niiden joukossa 14 oppimatkaa Suomeen.

Hautaaminen Park hautausmaahan Marguettessa (MI).

1945 Gertrude Kirklandin kanssa. Tämän isoisä Eugene R. Stone oli toiminut Quincyn pormestarina vuosina 1912-13. Kesäk. 9, 1948 pariskunta muutti sukunimensä laillisesti Huckins-nimiseksi. He asuivat Quincyssä kunnes 1964 muuttivat Floridaan, ensin Port St. Lucie'hen ja 1986 Sebringiin.

Floridassa Alfred työskenteli Martin County komissionin läpikulkukoikeusagenttina ja oli mukana Naval Architecture Societyssä.

Alfredin äiti asui heidän luonaan ennen kuolemaansa. Hän oli saanut vastaanottaa Suomesta Rainer Baerin maalauksen, missä intiaaniperhe ohjautaa ystävyiden lahjaa suomalaisperheelle Delawaressä 1941. Hän oli saanut maalauksen kiitoksena Quincyn vuosien hyväntekeväisyystyöstä Suomen avuksi, jatkoo seuraavalla sivulla

Toivo Lampi

LEOMINSTER, MA - Toivo A. Lampi, 67, 197 Debbie Drive, kuoli helmik. 19, 1996 kotonaan sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt kesäk. 13, 1928 Fitchburgissa Jacob ja Saimi (Paakanaho) Lampin poikana ja muutti Leominsteriin 30 vuotta sitten.

Edesmennyt oli Fitchburg High Schoolin kasvatti ja U.S. armeijan veteraanin.

Lampi oli työskennellyt entisessä Simonds Saw & Steel firmassa yli 30 vuoden ajan ennen kuin jäi eläkkeelle viisi vuotta sitten.

Kaipaamaan jäi tytär Barbara Hill, Worcester; kaksi siskoa, Laina I. Mattson, Fitchburg ja Viola L. Rivett, Leominster; kaksi lapsenlasta sekä kaksi lapsenlasten lasta ja useita sisarusten lapsia.

Hautajaiset pidetään torstaina 22. päivänä Bosk hautausmaastossa, 85 Blossom St., Fitchburg. Hautausmaahan Forest Hill hautausmaahan. Vierailutunnit tänäiltana klo 6-8.

Ingrid Niemi

SOUTH ADDISON, ME - Ingrid T. (Wiback) Niemi, 92, kuoli helmik. 12, 1996 Sonogee Estates terveyskeskuksessa Bar harborissa sairauden murtamana. Hän oli 1970 kuolleen Vaito E. Niemien leski.

Hän oli syntynyt kesäk. 19, 1903 Worcester, MA:ssa Felix ja Amanda (Pouttu) Wibackin tyttärenä, ja oli asunut 35 vuotta paikkakunnalla ja 53 vuotta Westminsterissä (MA) ennen kuin muutti Maineeseen neljä vuotta sitten.

Päästyään Worcester High Schoolista edesmennyt oli jatkanut opintojaan Worcester Normal Schoolissa. Ennen avioitumistaan hän oli työskennellyt kindergarten opettajana. Myöhemmin hän opetti ala-asteella Westminsterissä asuessaan.

Hän kuului Covenant Evangelical Lutheran seurakuntaan Gardnerissa.

Kaipaamaan jäi poika Richard W. Niemi, South Addison, jonka luona hän asui; sekä sisarusten lapsia.

Hautaaminen tapahtuu keuhällä Woodside hautausmaahan Westminsterissä. Vainaja voi muistaa lahjoituksella Covenant Evangelical Lutheran kirkon tukemiseksi, 626 Green St., Gardner, MA 01440.

TILLINGHAST - Hautaustoimisto

Danielson, Conn.
Tel. 203-774-3284

Central Village, Conn.
Tel. 203-564-2147

**Bosk
Funeral Home**

85 Blossom Street
Fitchburg, MA 01420
(508) 342-3635

**Ashburnham
Memorial Chapel**

33 R. Main Street
Ashburnham, MA
(508) 827-5700

John A. Bosk, Sr. John A. Bosk, Jr.
Donald G. Dufault Ina A. Davidson
Registered Directors

MEMBERS OF LOCAL AND INTERNATIONAL
ASSOCIATIONS TO SERVE YOU WORLD WIDE.

LOCAL MEMBER CREMATION ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
PRE-PLANNING AVAILABLE TO SUIT EVERY NEED FUNDED THROUGH:

• BANK TRUSTS • LIFE INSURANCE
• ASSOCIATION CANADO-AMERICAINE • AIA INSURANCE

AT-NEED SERVICES • CHURCH • CHAPEL • CEMETERY • RESIDENCE

SERVING ALL FAITHS

**May
Funeral Service****HAUTAUSTOIMISTO**

RUSSELL W. MAY
Palvelusta Norwoodille ja
ympäristölle

85 Nichols St., Norwood, MA
Puhelin: 762-1509

Robert H. Auchmoody Funeral Homes, Inc.

Poughkeepsie, NY Hopewell Junction, NY Fishkill, NY
452-1680 221-9234 896-6166

EDW. C. HALVORSEN, INC.**FUNERAL DIRECTORS**

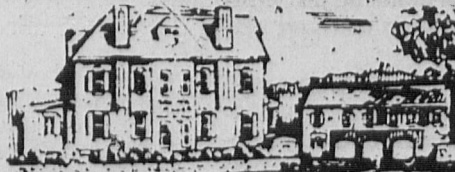
5310 Eighth Avenue, Brooklyn, N.Y. 11220

In continuous service to the community since 1849

NORDGREN**HAUTAUSTOIMISTO**

300 Lincoln Street, Worcester, Mass.
Puhelin 852-2161

ARTHUR A. NORDGREN

**SAWYER-MILLER
FUNERAL HOMES**

129 ELM ST., FITCHBURG

Howard J. Miller, Director

Phone All Branches 345-6778

Smith Funeral Home, Inc.

Elden E. Bjurling
Douglas Stone
Directors

69 Vernon St., Gardner, MA
Tel. 508-632-0377

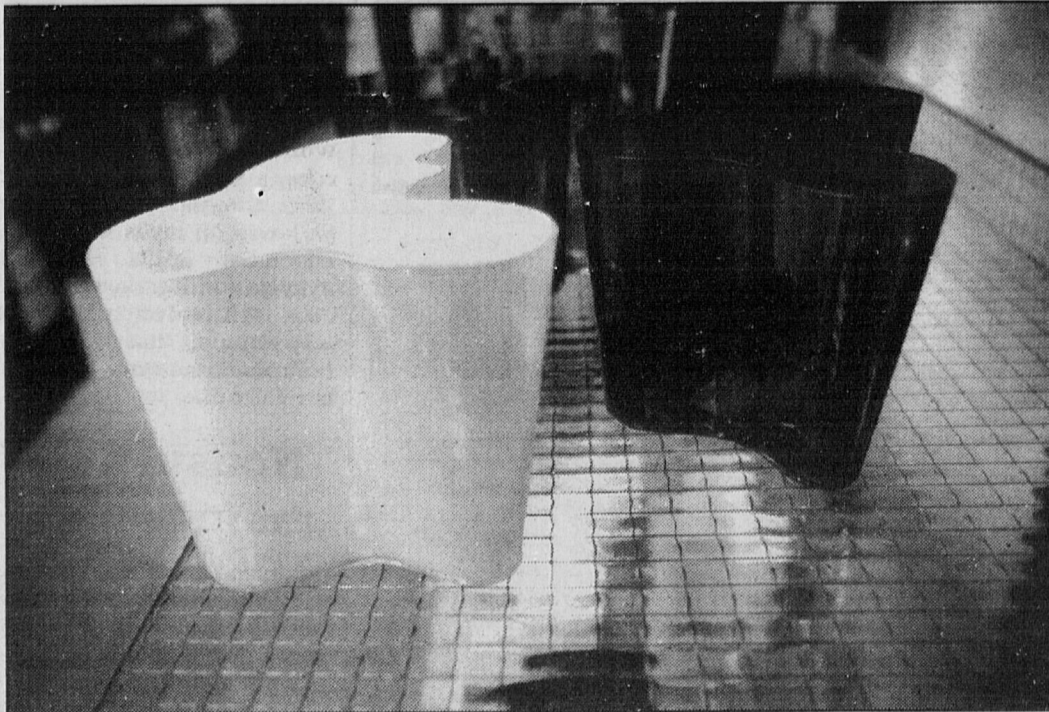
Marmorisia ja graniittisia
hautakiviä

BOLSTER

Monumental Works

JOHN A. PRATT, omistaja

Route 26, Oxford, Maine
Puh. 207-743-2673

Aalto-kokoelma Seinäjoen kaupungin omaisuudeksi

Seinäjoen kaupunginhallitus päätti äskettäin äänestyksen jälkeen ostaa Aaltolasikokoelman arkkitehti Touko Saarelta 750.000 markalla. Kaupasta keskusteltiin pitkään ja perusteellisesti. Seinäjoki osti 104 Alvar Aallon ja 116 Aino Aallon suunnittelemaa esinettä.

Kiistely kohtalosta voi jatkua pitkäänkin, jos kuntalaiset tekevät päätöksestä oikaisuvaatimuksen.

Rikollista rahaa pestään

\$300 biljoonaa vuodessa

Rikollisesti hankittuja varoja pestään maailmassa joka vuosi satojen miljardien dollarien arvosta. Kansainvälisten rikollisjärjestöjen vuosittain pesemien laittomien voittojen määrä on ainakin 300 biljoonaa dollaria, arvioi OECD:n talousrikollisuutta valvovan elimen FATF:n johtaja Dilwyn Griffiths Kairoissa pidetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien kongressissa.

Rahan pesulla tarkoitetaan laittomien voittojen sijoittamista ja kierrättämistä niin, että rahojen rikollinen alkuperä kätetään.

ALFRED...
jatkoa edelliseltä

erityisesti sotaorpojen ja invalidien auttamiseksi talvi- ja jatkosodan aikana. Huckinsit lahjoittivat maalauksen Fitchburgissa toimivalle Finnish Cultural Center'lle.

Kaipaamaan jäi puoliso Gertrude Huckins.

Hautajaiset pidettiin Stephenson-Nelson hautausmaastossa Sebringissä pastori Richard Flemming Speecen siunaamana. Hautausmaahan Florida National hautausmaahan Bushnellissa.

(Tiedot Walter O. Nisulalta)

perä kätetään. Pesty raha on vakava uhka lakeja noudattavalle normaalille liiketoiminnalle. Suuri osa varoista on kansainvälisten rikollisjärjestöjen huumekaupan voittoja.

"Rahanpesu vahvistaa rikollisten taloudellista valtaa ja antaa heille otteen korruptoituneista poliittisista järjestelmistä", sanoi Griffiths Reuterin haastattelussa.

Rikollisjärjestöt pesivät rahaa heikon rahoitusvalvonnan maiden pankkien kautta siirtämällä sitä lainoina ja talletuksina sekä sijoittamalla rikollisia voittoja lailliseen liiketoimintaan, kiinteistöihin ja yrityksiin. Toiminnassa ovat Griffithsin mukaan mukana niin Italian ja Venäjän mafiat, Japanin yakuza, kiinalaiset triadit kuin kolumbialaiset huumekartellitkin.

"Koska pesty pääoma on hankittu rikollisesti, se antaa rikollisjärjestöjen harjoittamalle liiketoiminnalle selvän kilpailuedun lailliseen liiketoimintaan verrattuna. Se on siis vakava uhka lailliselle elinkeinoelämälle", huomautti Griffiths.

Rikollisuus pesii Venäjän pankeissa

Griffithsin mukaan kukaan

ei pysty sanomaan, kuinka paljon rikoksilla hankittua rahaa maailmassa todella pestään. Hän pitää uskottavana lukuna 300:aa miljardia dollaria. Toimintaa harjoitetaan Griffithsin mukaan käytännöllisesti katsoen kaikissa maissa.

Tällä hetkellä FATF:n huomion kohteena ovat erityisesti Itä-Eurooppa ja Venäjä, joiden olisi Griffithsin mukaan pikaisesti kehitettävä lainsäädäntöä rikollisjärjestöjen rahanpesun estämiseksi.

Rahanpesun vastaisten toimien on oltava oleellinen osa rahoitusjärjestelmän reformia. Kansallista rahoitusjärjestelmää ei voi vapauttaa, ellei samalla ryhdytä varotoimiin talouden suojaamiseksi rikollisilta pääomavirroilta", sanoi Griffiths.

Erityisen suuria ongelmia on Griffithsin mukaan Venäjällä, jossa konferenssilähteiden mukaan toimii 2,000 - 3,500 erilaista rikollisjärjestöä. Kommunistisen hallinnon romahdamisen jälkeen nopeasti painunut pankkijärjestelmä on riistäytynyt viranomaisten hallinnasta.

"Pelkäämme, että merkittävä osa venäläisistä pankeista on joko rikollisjärjestöjen omistuksessa tai niiden soluttamia", sanoi Griffiths.

Vuosikokoustaikaa

ANJA LAURILA
HYPOLUXO, FL

American-Finnish Tourist Clubin 49. vuosikokous pidettiin Suomi Talolla tiistaina 6. helmikuuta. Paikalla oli 126 jäsentä.

Seuran puheenjohtaja Kalle Nikula tervehti läsnäolevia kiittäen seuran eteen työtä tehneitä jäseniä. Hän sanoi kuluneen toimintavuoden tuoneen paljon viihdetaitelijoita Suomesta ja lisää on tulossa.

Puheenjohtaja mainitsi jo amerikkalaistenkin tuntevan esimerkiksi Suomi Talon sunnuntailouneat.

Kokouksessa käsiteltiin myös joitain seuran ulkopuolella tapahtuneita asioita, jotka liittyvät omalla tavallaan Turistiklubin toimintaan.

Monet eri toimikuntien raportit luettiin huolella. Jäseniä seurassa on tällä hetkellä 345. Kuoleman kautta poistuneita oli 9, uusia jäseniä oli tullut 15.

Tulevan toimintakauden virkailijat valittiin lippuäänestyksellä. Puheenjohtajana jatkaa jo 15.vuottaan Kalle Nikula. Johtokuntaan valittiin seuraavat: Eino Lopenen, Vuokko Kivi, Nea Leisio, An-

nikki Järvi, John Sassi, Helvi Tammi, Onni Puskala, Seppo Vilkkilä ja Pirkko Carlsson, joista kaksi viimeistä ovat johtokunnassa uusia. Varajäseniksi tulivat Helvi Ampuja ja Esko Sivula.

Seuraavassa kuukausikokouksessa, 13. helmikuuta asetetaan johtokunnan virkailijat tehtäviinsä.

Monien komiteoiden työntehtäjät valittiin hyvässä yhteisymmärryksessä. Kirjaston työn parantamisesta keskusteltiin pitkään, jopa tietokoneetta ehdotettiin avuksi. Seuran oma uutislehti on työn alla ja Bington pelaus aloitetaan lähitulevaisuudessa talon omissa suojissa.

Floridan kevätkausi tuokin kovan haasteen seurojen toimihenkilöille, joiden hartella on juhlien järjestely ja onnistuminen. Seuraava suuri tapaus on Maili Suutarin ohjaama farssi "Varkaita ja vietteijöitä", jota ei kenenkään tulisi sivuuttaa.

Viime näytelmä veti talon viimeistä sijaa myöten täyteen ja niin ennustetaan nytkin. Tulot siitä menevät jälleen Suomi Talon rakennusrahaan.

Näytelmä esitetään sunnuntaina 18. helmikuuta klo 7 illalla. Tervetuloa!

Finnish-American Rest Home, Inc.

1800 SOUTH DRIVE, LAKE WORTH, FLORIDA 33461-6199

Lepokodin Ystävien myyjäisissä helmikuun 10. päivänä rikottiin kaikkien aikojen ennätys: tulos 4,905.00 dollaria on tosi upea tulos! Sydämelinen kiitos myyjille ja kotimme kannattajille. Teitä olikin taas runsaasti paikalla.

Maanantaina 12. p:nä juhliittiin Helmi Thompsonin 90-vuotissyntymäpäivää kakkujen ja kukkien kera. Ohjelmaa oli antamassa mm. 21/2-vuotias pikku Michelle laulaen syntymäpäiväserenaadin. Onnea jatkossa Helmille!

Tätä Ystävänpäiväviikkoa on vietetty hilpeiden soittajien ja säveltäjien seurassa. Kalevi ja Paavo viihdyttivät tiistai-iltapäivänä, Leo ja Charles taas torstaina. Perjantaina oli helmikuun syntymäpäiväjuhla. Juhlissa esiintyivät Janet Kivi, Henry Forster ja monet muut heidän seurassaan.

Keskiviikkona vietimme hartaushetkeä, missä pastori Pentti Mäki puhui ja Erkki Planting esitti yksinlaulua, säestäjänä Merja Poutiainen. Teille kaikille mitä parhaimmat kiitoksemme.

Suurkiitos Helping Hands -ryhmälle, joka sai kiitollisen hymyn avustettavien huulilta palkakseen.

Huomio! Urhelluseura North Star järjestää kahviaiset Annan Majalla lauantaina helmikun 24. p:nä klo 12. Ohjelmaa alkaa klo 1:00 iltapäivällä. Eino Grön sekä Maili ja Oiva Suutari ovat

mm. lupautuneet antamaan ohjelmaa. Olette sydämellisesti tervetulleita, tulot Lepokodille.

Iloisiin näkemisiin
Annan-Majalla toivoo
Elina Kuronen

Finnish-American Club

6016 Delaware Ave.
New Port Richey, FL 34653

Maalisk. 6. jäsenkokous ja pot luck klo 3 ip.

Maalisk. 16. St. Urho's Day mojakkapäiväpäivä, ohjelma ja tanssit klo 6:00 ill. Liput \$4.00.

Maalisk. 21. muotinäytös ja lounas klo 12 päivällä. Liput \$7.00.

Maalisk. 27. Lumilintujen piknikki Anderson Park Shelter 4:ssä klo 12 päivällä. Muitten kanssa jaettava ruokalaji, virvokejuomaa saa palkan päältä.

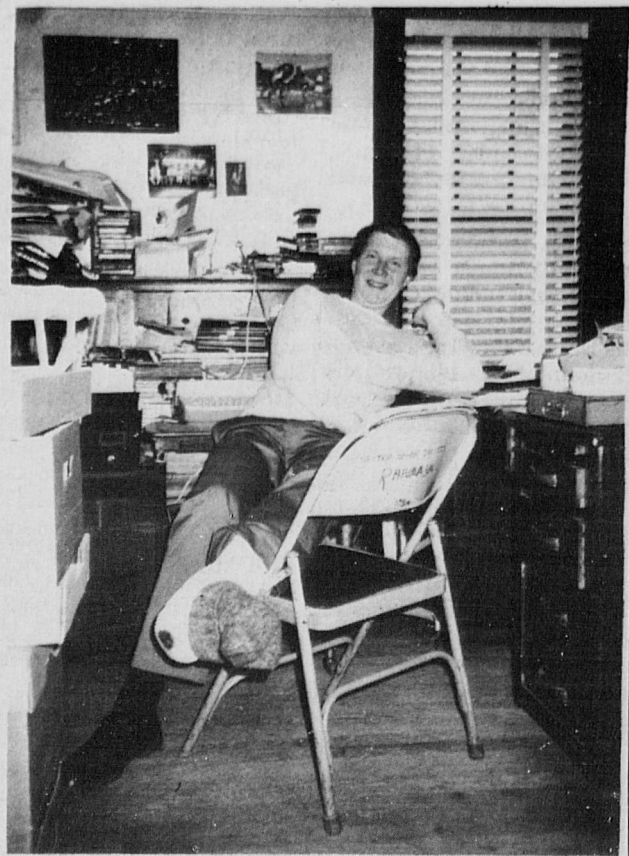
Lipputilaukset numeroitsa 849-6349, 848-0622 ja 942-3916.

Bingo tiistai-iltaisoin klo 6. Penni-Bingo torstai-iltaisoin klo 6-8:30.

Suomalainen kuoro torstaisin klo 12:30-1:30 ip.

Skandinaaviset tanssijat torstaisin klo 10-12 aam.

Käsityöpäivät ensimmäisenä ja kolmantena torstaina klo 10-12 aam.

Jalka kipsissä

FITCHBURG, MA - Tämän talven pakkassääät ja lumikinokset ovat vaikeuttaneet yhden ja toisen liikuntaa ainakin Uuden Englannin alueella. Raivaaja Publishing Companyn liikkeenhoitaja Jonathan Ratila sai henkilökohtaisesti kokea tammikuun 28. päivänä, miltä tuntuu kun kaatuu jäisellä kadulla. Seurauksena nilkka murtui kolmesta paikasta, ja jouduttiin asentamaan paikoilleen kirurgisesti. Yllä Ratila kaatumista ja leikkausta seuranneena päivänä Raivaajan toimituksessa. Vaikka liikkuminen (kainalosauvojen avulla) on ollut hankalaa, joka päivä hän on ollut työpaikalla.

Suomen MAAKUNTA KALA

Ahvenen tuntee jokainen suomalainen kalamies. Tummajuovaiset kyljet, punaiset vatsapuolen evät ja vahvapilkkinen selkävä ovat hyviä tunnusmerkkejä.

Ahven on Suomen yleisin kala

Ahven on Suomen kansalliskala. Valinta on osunut nappiin, sillä ahven on yleisin ja tunnetuin kala koko maassa.

Vapaa-ajan kalastajien saaliskalana ahven on tuttu. Vuonna 1992 suomalaiset vapaa-ajan kalastajat, joita on peräti 2.1 miljoonaa, saivat saaliikseen 69 miljoonaa kiloa kalaa. Tästä kalamäärästä oli ahvenia 19.1 miljoonaa kiloa.

Vapaa-ajan kalastajat pyytävät suurimman osan Suomen ahvensaaliista. He saivat pyynnillä 5.6 miljoonaa kiloa. Ahvenia erehtyi pilkkimiesten koukkuihin 4.1 miljoonaa kiloa, katiskoihin 4.0 miljoonaa kiloa, ja onkipyydyksiin 3.3 miljoonaa kiloa.

Ahvenen tavallisin pituus on 15-30 senttiä ja paino 500-350 grammaa. Yli kilon painoisia kaloja saadaan säännöllisesti, mutta Suomesta on saatu muutamia kolmikiloisiaakin. Kaikki suurimmat ahvenet on pyydetty sisävesiltä.

Vapaa-ajan kalastajat ovat onnellisia, jos heidän pyydykseensä tarttuu kaksikiloinen ahven. Sillä lähennellään urheilukalarekisterin ennätystä, joka on ahvenen kohdalla 2.1 kiloa.

Ahven asustaa Suomessa lähes kaikissa vesissä, ei kuitenkaan yli 450 metrin korkeudessa olevissa tunturivesissä. Esimerkiksi Kilpisjärven ei ole ahvenia eikä muissakaan Enontekiön Yliperän vesissä.

Ahven tulee toimeen epäedullisessakin ympäristössä. Se sietää parhaiten veden happamuutta hauen ja ankeriaan ohella. Veden happipitoisuusvaatimuksissa se sijoittuu Suomen kalojen keskiryhmään.

Ahvenen vapaa-ajan kalastuksen kannalta on mielenkiintoista tietää, että ahvenet saalistavat parveissa. Kesällä ne ovat parhaassa syöntivireessä aamuisin ja iltaisin. Syöntiajat riippuvat paljon valaistuksesta, mikä merkitsee, että iltasyönti on loppukesällä iltapäivällä. Talvella on yleensä vain yksi syöntijakso hieman ennenpuolpäivää. Myös säätila vaikuttaa syöntiaktiivisuuteen, sen jokainen kalamies on kokenut.

Ahvenen kasvunopeus riippuu paljon olosuhteista. Yleensä ne kasvavat nopeimmin Etelä- ja Lounais-Suomen rannikkoalueilla ja suurehkoissa järvisissä, joissa riittää ravintoa. Naaraat kasvavat jonkin verran nopeammin kuin koiraat. Isommat koiraat tuskin ylittävät kilon painoa.

Seppo Lahti

(Demari)

FENNO SAUNA HEATERS

Sähkökukaat - seinä- ja lattiamalleja
Puulämmittimet kiukaat
Saunatarvikkeita
Saatavana seuraavalta jälleenmyyjältä:
Veikko Honkala
76 Pine Rd.
Ashby, MA 01431
508-386-7040

Muistithan uus tilauksesi?

Kaikenlaisia vakuutuksia... Puhutaan Suomea

NIEMI
INSURANCE
AGENCY, INC.

135 Main Street, P.O. Box 449
Välitetään myös kiinteistöjä

Westminster, MA
Puhelin 874-2921

Fitchburg, MA

Worcester Historical Museum ja AdClub of Greater Worcester järjestön sponsorin kolmannen vuotuisen Valentine kilpailun voittajien joukossa oli myös fitchburgilainen Sally Ratila. Hän voitti nykyajan kategoriassa, mihin osallistuneiden tuli jättää alkuperäinen, itse valitsemiaan materiaaleista valmistama Valentine.

Nousukausi mainosalalla

Mainostoimistobisnes on yksi Suomen kansainvälisimpiä toimialoja, ainakin jos asiaa mittaa omistuspohjalla.

Kymmenestä suurimmasta mainostoimistosta vain yksi on täysin suomalaisomistuksessa, kolmessa muussa suomalaiset ovat enemmistönä. Loput ovatkin sitten mukana kansainvälisissä ketjuissa. Kansainväliset ketjut ovat tulleet maahan omien asiakkaitensa perässä, mutta Suomesta katsellaan myös idän markkinoille.

Mainostoimistot elävät taas vahvaa nousukautta, vaikka työttömyysluvut ovatkin korkeita. Ala on käynyt läpi rannan konkurssi-aallon ja keskittynyt.

Kirkollisuutisia

Fitchburg, MA

Bethel-seurakunta

Suomenkielinen radiohartausta HYVÄT UUTISET lähetetään joka sunnuntaiamuuna asemalta WEIM am 1280, Fitchburg, klo 8:45.

Maaliskuun yleiset kokoukset 3. ja 17. päivinä ja huhtikuun yleiset kokoukset 7. ja 21. päivinä Elm St. Lähetyskirkossa klo 2 ip.

Rukouskokoukset jatkuvat entiseen tapaan kodeissa.

Kutsumme teitä mukaamme myös kotirukouskokouksiin.

Tiedusteluja seurakunnan toiminnasta voi tehdä 343-9659.

Elm St.

Lähetysseurakunta

Jumalanpalvelus sunnuntaina klo 9:30 aamulla. Pastori John Buczynski saarnaa. Pikkulapsille järjestetty hoito jumalanpalveluksen ajaksi.

Kellokuoro kokoontuu maanantai-iltaisin klo 7:00.

Kirkkokuoro harjoittelee tiistai-iltaisin klo 6:45.

Hartaustilaisuus keskiviikkoisin klo 2:00 iltapäivällä.

Messiah Lutheran srk.

Sunnuntaisin klo 9:15 aam. pyhäkoulu, aikuisten ja korkeakoululaisten raamattutunnit. Klo 10:30 englanninkielinen ehtoollis-jumalanpalvelus.

Järjestämme matkoja
Floridaan ja
Suomeen ja
minne tahansa maailmassa

Puhumme suomea

GIT MATKATOIMISTO

69 Main St. Leominster
Puh. 537-4536

Tanssit Saiman Puistossa

Lauantaina
helmik. 24. p:nä
klo 8 - 12 yöllä

D. Wells Duo soittaa

Kaikki tervetulleita!
Finnish American Club of Saima

CHOICE
INSURANCE AGENCY, INC.

Täydellinen vakuutuspalvelu
KIINTEISTÖ - IRTAIMISTO
KODINOMISTAJIEN
AUTO - PALO - HENKIVAKUUTUKSIA

376 Summer St.
Fitchburg, MA
Tel. 508-343-4853
Elno E. Niinimäki

SUOMEA PUHUVIA VIRKAILIJOITA

HUHTALA OIL CO.

198 PATRIOTS ROAD, EAST TEMPLETON

• Our own service department to our customers

• New customers always welcome

• Our third generation

CALL 632-1221

Our service area is from North Rutland to Orange

From the desk of Stig Häggblom:

Donner

"Kummallinen pakkaus" on tietenkin tämä Jörn Donner, joka syyskuun 1. päivästä lähtien on toiminut Suomen pääkonsulina Los Angelesissa.

Tehnyt hän on kaikenlaista, kirjoittanut kirjoja, valmistanut filmejä. Vain Donner on johtanut valtiollista elokuva-instituutiota sekä Ruotsissa että Suomessa. Oscarinkin hän on käynyt noutamassa Hollywoodissa.

Asevelvollisuusikään tultessa Jörn Donner ei ottanut asetta, hän siivosi sairaaloita Rauman suunnalla. Tunti ehkä moisesta jopa ypeyttä silloin, mutta ei ole paljon puhunut näistä asioista myöhemmin.

Poliittisen uransa Donner aloitti varhain kunnallistasolla kansandemokraattien rivissä. Makuasia oli kutsuttinko tätä rivistöä kommunistiseksi, mutta 80-luvulle päästyämme Jörn Donner oli jo kyp-

sä vastaanottamaan äänestäjiltä valtuuksia maan parlamenttiin. Donner oli ruotsalaisen kansanpuolueen kansanedustajana vuosina 1987-1995.

Mitä palveluja puolueelle hän teki sitä en tiedä, mutta kun ryhdyttiin valitsemaan maalle Koiviston jälkeen presidenttiä tämä Donner julkisesti asennoitui oman puolueensa ehdokasta, Elisabeth Rehniä vastaan. Donnerin oma ehdokas oli alusta pitäen Martti Ahtisaari, joka lopulta myös tuli valituksi.

Los Angelesin pääkonsulipaikasta käytiin ilmeisesti melko tavanmukainen taisto, mutta Donnerille paikka oli katsottu ja luvattu ja uusi presidentti myös nimitti - kuinkas muuten - vaikka Donnerin vaikutus presidenttivaaleissa oli ollut varsin mitätön.

Suomessakin Los Angelesin

Jörn Donner on nykyisin Suomen pääkonsulina Los Angelesissa. Syksyllä hän osallistuu Euroopan yhteisön parlamenttivaaleihin demareitten listolla Suomessa. Kuva: Finnairin Blue Wings

pääkonsulin virkaa on pitkään pidetty melko tarpeettoma ja tämän vuoksi tuntuu merkittävältä se, että Donner on lähtenyt niin suureleisesti liikkeelle. Itse asiassahan

on niin, että Donner paiski korvapuustinsa suoraan presidentille, joka ilmeisesti hyväksyvästi oli Donnerin tehtävään nimittänyt.

Jörn Donner on aina ollut julkisuuden mies. Pääkonsulina olemisen ei siis voi tehdä poikkeusta.

Tehtävä Los Angelesissa ei ilmeisesti miellyttänyt siitä päätellen mitä Donner lausui *Anna*-lehdessä joulukuun 19. p:nä. Arvio työtehtävistä oli vähintään murskaava eikä Donner nähty uusissa tekemississään juuri mitään mieltä.

Suomen lehdet lähtivät tietenkin reippaasti kommentimaan tällaisen pääkonsulin näkemyksiä omista työtehtävistään ja velvollisuuksistaan.

Samaa rataa jatkoi Donner tammikuussa, kun hänen Europarlamenttiehdokkuutensa nousi ajankohtaiseksi.

Tammikuun 29. p:nä Donner lausui mm. näin radiohaastattelussa Los Angelesista Suomeen:

"Ruotsalainen kansanpuolue on vuosikautia ollut samassa hallituksessa kuin sd. Kummallista jos vain ministerit, jotka nostavat korkeaa palkkaa, saavat olla yhteistoiminnassa sosiaalidemokraattien

kanssa, mutta eivät muut."

Ulkoministeri Tarja Halonen tunti tietysti *Anna*-haastattelun pohjalta velvollisuudekseen jotain sanoa ja puhui tutuksi käyneestä "Donnerin tyylistä".

Ministerin oma puolue oli kuitenkin asialla kun Donner nimityksensä sai. Jospa Tarja Halonen olisikin lauseensa muokannut esimerkiksi tällaiseen asuun:

"Pääkonsulina virantoimitus Los Angelesissa on ulkoministeriön ja minun vastuualuetta. Minä talutan Jörn Donnerin korvasta pidellen nyt oikeaan suuntaan".

Mutta näin ei Tarja hoksannut sanoa.

Nyt länsirannikon pääkonsuli kuitenkin aikoo vaalien kautta Europarlamenttiin, sos. dem. puolueen listoilta tällä kertaa vaikka ei vielä varsinaisesti jäseneksi puolueeseen ole ehtinytkään.

Olisiko tuohon vielä jotain lisättävää?

Tietysti sen voi sanoa, että Suomen pienissä oloissa puolueloikkaarit aina ja ennen pitkää saavat äänestäjien taholta sen lopullisen tuomion.

Uskallan veikata, ettei Donnerin ronskit otteet vie perille...

Kaksinkertainen "loikkaari"! Ei tepsä tällä kertaa.

Ahtisaaret Espanjassa

Presidentti Martti Ahtisaari ja rouva Eeva Ahtisaari matkustivat perjantaina yksityiselle matkalle eteläiseen Espanjaan. Matkan kohteena on Andalusian maakunta, erityisesti Malagan ja Marbellan kaupungit.

Aurinkorannikkona paremmin tunnettu seutu on myös tavallisten suomalaisten suosima lomakohde. Lämpötila alueella vaihtelee näinä aikoina 12 ja 20 asteen välillä. Suomen presidenttipari palaa kotimaahan 23. helmikuuta.

Kone Oy supistamaan

Herlinin suvun omistama Kone Oy lopettaa useita tehtaita ja satoja työpaikkoja Keski-Euroopassa.

Yhtiön tavoitteena on luoda uusi tuote, eurooppalainen hissi, jolloin myös valmistusta virtavivaistetaan. Vuoden lopussa kymmenestä tehtaasta on jäljellä kolme tai neljä. Koneen haltuun tehtaot ovat tulleet yritysostoin.

Piispa vetosi maaseudun puolesta

Lapuan piispa Jorma Laulaja varoittaa maaseudun rappeutumisesta ja vetoaa maatalouden säilyttämisen puolesta.

Piispantarkastuksessa Pihtiputaalla hän korosti, että maaseudun kuuluu olla valtakunnan yhteistä vastuualuetta ja hyvinvointi siellä on myös kaupunkien etu. "Koko Suomi on sairas, jos maaseutu voi huonosti."

Terveisiä Ylivieskasta

ANNA-LIISA PÄIVÄRINTA YLIVIESKA, SUOMI

On kulunut paljon aikaa siitä, kun olemme näin RAIVAAJAN välityksellä ajatuksiamme vaihtaneet ja terveisiä lähettäneet.

Olen ollut pitkän ajan hiljaisena, sillä minulla on ollut hyvin vaikea selkäsairaus monta vuotta ja nyt se tuolla Kokkolan Keskussairaalassa yritettiin korjata. Tehtiin ensin joku pienempi leikkaus ja sitten pari selkäleikkausta. Sepäs ei olekaan aivan pieni operaatio ja toipuminen vie paljon aikaa ja kärsivällisyyttä.

Nyt jo luulen liikkuvani hyvin, niin ainakin kontrollissa käydessäni sanottiin. Yritän ulkoilla joka päivä, vaikka on juuri tällä hetkellä hirveän kova pakkanen. Nurkissa paukkuu ja jos avaat oven, tulvi siltä sellainen huurre, että nokka pois oven raosta!

Eilen oli Runebergin päivä. Liputuspäivä. Radiosta tuli kaunista ohjelmaa, Runebergin runoja virsinä, lausuttuina ja laulettuina. Päiväkerhossa oli opettaja kysynyt pieniltä, että mitä varten tänään on liputettu?

"Ylivieskan pappi täyttää 70 vuotta, siellä on juhlat, mutta sitä toista miestä minä en muista", selosti pieni poika.

Mistäpä sitä nyt kaikki "Ruuneperit" tietää.

Vilme sunnuntaina oli Kynttiläpäivä. Meillä täällä Ylivieskassa oli jo kolmatta ker-

taa Kynttiläkirkko. Keskustan tuntumassa on Kettukallio. Sieltä on vuosikymmeniä louhittu kiviä. Sen ansiosta on tullut mahtavat louhikot.

Kesällä siellä on synkät, kirkasvetiset uimapalkat. Talvella jäädyttyä mahtavat hollit. Taivas kattona ja seinät laajalla alalla louhittua kiveä.

Ylivieskan seurakunnan lapsityön ohjaajat ovat järjestäneet tuonne monttuun tämän ainutkertaisen tilaisuuden. Sadat jäälyhtykynttilät palavat kaikilla. Jokaisella on mukanaan kynttilä, joka sytytetään palkalla. Kun väkeä on 2,000 henkeä ja yhtä monta kynttilää, onpas tuiketta.

Ylivieskan Urheilutoimijat järjestelyssä mukana. Siinä on kyllä puuhaa. Tarvitaan lumiauroja, traktoreita ym. vehkeitä. Hyvä on tulos. Riemullinen olo, vaikka vähän vilma puree poskea nenää. Kynttiläkirkon tunnelma syntyy kaiken kokonaisuudesta: karusta kalliolouhikosta, jonne kokoontuu suuri joukko pieniä ja suuria ihmisiä, sadoista kynttilöistä, talvisesta iltataivaasta ja hartaasta sanomasta.

Kynttilärūkous: "Taivaan Isä, olemme sytyttäneet kynttilät. Ne palavat kauniisti ja tuovat juhlan tuntua. Anna, Taivaan Isä, näiden liekkien julistaa meille totuuttasi ja rakkauttasi. Ymmärrän, Herra, että me ihmiset voimme kynttilän tavoin valaista toistemme tietä. Ymmärrän, että tie sinun luoksesi kulkee lähimmäisten kautta. Me olem-

me hyvin eri kokoisia kynttilöitä täällä ihmisten maailmassa. Kynttilä ei koskaan pala itseään varten, kulumatta. Sinä, Herra, tiedät, miten vaikea on antautua kulumaan toisten hyväksi. Sytytä sydämeeni rakkauden ja palveluksen mielen tuli, niin, että voisni olla sytyttämäsi kynttilä edes jollekin ihmiselle. Tätä rukouksen sinulta, rakas taivaallinen isä."

Näillä sanoilla tervehdin teitä rakkaita ystäviäni siellä. En unhota Vieno-kummityttöäni, joten lämmin tervehdys ja kiitos joulukirjeestä. Saat pian ikiomaan postia - kirjeen. Onnea jo etukäteen sievälle "mummille".

Totesimme jälleen sen, kuinka pieni tämä maailma on. Olin Kokkolassa sairaalassa. Huonetoverinani oli eräs ihana "ope" Riitta Leppävuori Rääringistä, se kai on Veteliä, niin onkin. Hänen vieraaksensa tuli ihana perhe Mikko Tervo, vaimonsa Susan, lapset Steven ja Hannah.

Siinä selvisi hauskoja asioita. Mikko on lähtenyt Halsu- alta 12-vuotiaana Amerikkaan. Hän sanoi, että on asunut siinä kaupungissa, jossa RAIVAAJA tehdään. Susan on Bostonista. He ovat Vetelissä, evankelista, ovat jonkun aikaa olleet, en tiedä kuinka kauan.

Olipas meillä hauskaa. Mikko puhui kauniin suomenkielen ja Susan osasi vähän puhella tätä mutkaista suomea.

Kyllä meillä oli mukavaa. Sanoisin, että joskus kirjoitan RAIVAAJAAN ja lupasin lähettää terveiset. Tässä niitä nyt tulee, joten tervehdys. Osuiko jollekin tuttu perhe?

Kuten varmaan tiedättekin, meillä täällä Suomessa on kovin kova työttömyys. Se keikahti yht'äkkiä. Rakennettiin taloja. Otettiin lainoja, rahaa sai helposti. Velkahan on, sanotaan, "veli ottaissa, mutta veljen poika maksaisa."

Pankitkin keikahtivat. Konkurssin kierteessä ovat isommat ja pienemmät yrittäjät. Ei se kovin räikeänä näy ainakaan näin sivusta, mutta todellisuudessa se on kova. Meillä kun on niin erittäin hyvä sosiaalinen hoito. Lasten ja vanhusten hoito esimerkiksi.

Eihän aina ole kysymys vain leivästä. Ihmisen perustarve on saada tehdä työtä ja itse ansaita elämisen mahdollisuus. Kun joutuu pitkään olemaan työttömänä, pelkällä päivärahalla, se rasittaa henkisesti. Joutenolo tuo mukanaan monia ongelmia, joita ei ole vähän.

Joskus ihmettelee, että mistä nuo kaikki rahat tulevat, joita asian korjaamiseksi tarvitaan? Että näin täällä. Jokainen päivä on otettava vastaan sellaisena kuin se tulee. Ainahan sitä on läpi päästy. Toivokaamme parasta!

Toivottelemme teille kaikkea hyvää ja paljon, paljon lämpöisiä terveisiä!

Observations from a journey to Karelia and the time spent there

by 'Karjalan reissun tehnyt'
translated by Richard Impola

- continues from last week -

Living conditions

I recently mentioned the "Station Barrack." Since this is a temporary dwelling, a reader might ask what the regular dwellings for workers are like.

They are approximately the same as the station barrack. Often three and even four families are jammed into a single room, so that each family gets only one corner for itself. The surroundings of the buildings are the most miserable and filthy imaginable, for they are never cleaned, either by the residents or the government. The Finns tried hard to clean up a little themselves, but that was of little help, for the Russians and Karelians stick to their old ways. Those who had lived in the place before were angry at such demands, for the Russians often had goats and chickens in the same room. When we had to live in the same barracks, although fortunately not in the same room, it was hard to even start getting used to those ways. An American Finn will never accept them.

The buildings were usually large, barracks-type log buildings divided into small rooms. The "konki" or hallway ran down the center of the building from end to end, and on either side were 10' by 12' rooms in which the families lived. A family had to fit into such a room no matter how large it was, and as has been said before, sometimes even more than one family.

That there is a division between workers and managers here can be soon understood from the fact that managers, especially those higher up, have apartments of three, four, and even five rooms. Wood for heating was almost unobtainable last winter, especially for the Finns, who often had to resort to the blameworthy practice of stealing in the darkness from wherever they could get any. This wood had to be carried into the room at night and chopped smaller there, for the militia might be on one's heels at any time, and robbery was punished severely here too. The strangest thing was that money for wood was deducted from one's pay, although the only way to get it was the method described above. The matter was taken to court, but with no result except that people were advised to move out of the dwelling if they didn't like the style in which it was run. So that they were soon on your

necks to evict you in Karelia, even if you had paid for your rent and firewood, if you merely demanded your rights.

Working conditions and wages

Those who went from America to Karelia were engaged in many occupations. The largest number worked in the woods, but there were some in construction and at the ski factory.

Logging was usually contract- or piece-work, and the wages so low that they hardly sufficed for food. The average wage last winter was 100-150 rubles a month. Wages for construction work were a little better, varying from 150-225 rubles a month. Construction workers, however, had to pay for their lodging, whereas loggers could live in the barracks without rent. Rent, along with heat,

was 15 rubles and up per month, with 40-50 rubles for the largest quarters. Wages for work supervisors ranged from 300-500 rubles, and some technical directors got even more. So the difference between workers and leaders wages is greater in Karelia than in America.

Trade guilds or unions

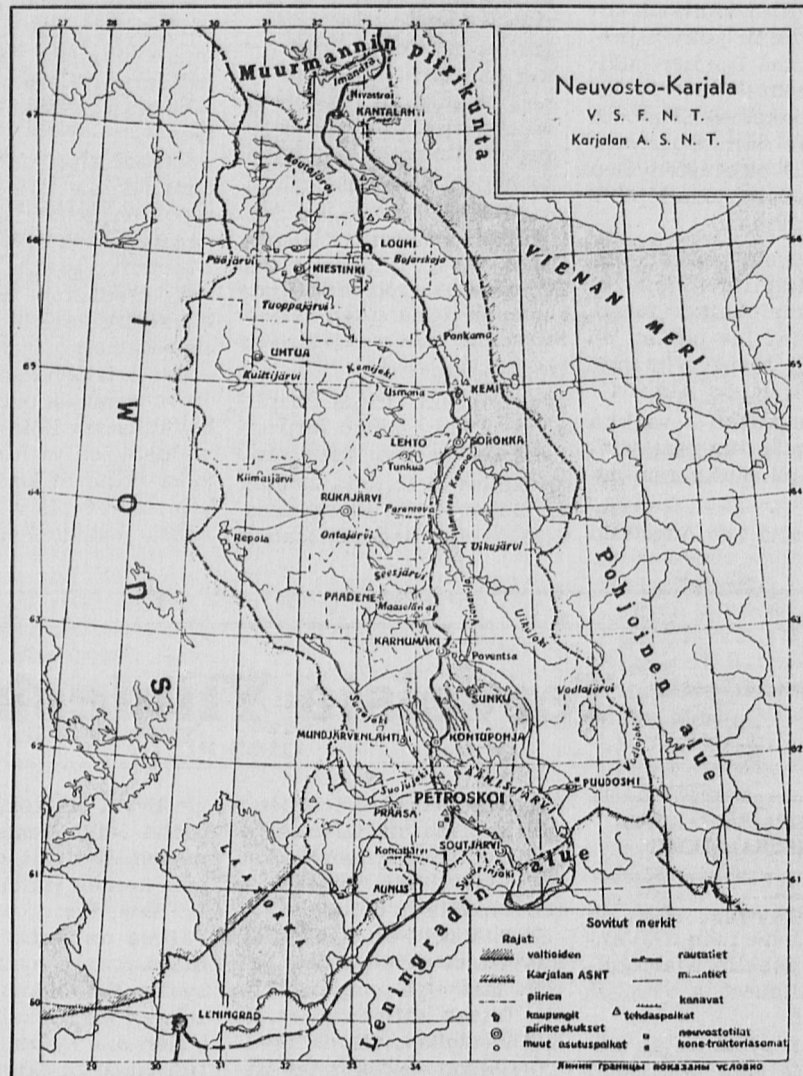
In America the Communists

have loudly proclaimed that in Soviet Russia everyone belongs to a union. Yeah, they do all right, but what kind of union is it? It is under state control, and is the same as a company union here in America. In Russia, the government and government established trusts are the employers, and they have full control over the unions. In addition, every trust controls its own workers, and carefully sees to it that they have no contact with workers in other trusts and their unions. No general meeting of workers is permitted, but every trust's workers meet separately. The workers and their unions have no right to choose their officers, but the executives of the trust appoints them. It is true that the final choice takes place at the union meeting, but the procedure is for the leadership to nominate the candidates whom the workers must simply approve.

The same is true of the so-called collective work agreements.

Between every trust and its workers there is supposed to be a collective work agreement, where the terms of the work are set down. It is something like the NIRA codes in America. But neither the workers nor even their organizations draw up or suggest these terms, but the party and the central committee of the unions, along with the representatives of the trusts, do. A proposal is drawn up and brought to the meeting by a representative of the trusts, who reads it quickly to the workers and moves that it be approved. Since no worker knows in advance what the agreement contains, under the circumstances it is completely impossible to suggest any changes even if one wanted to. Nor does anyone want to, for anyone who suggests changes is immediately branded as a counter-revolutionary and shouted down at the meeting, not to mention other consequences. Thus are real slave contracts made ready to be observed and then they are called collective work agreements.

Union membership dues vary according to wages and are withheld from the pay. I'll tell a funny story here, that happened at the ski factory. A new union representative was to be chosen, and the trust brought its nomination to the meeting. But the factory workers did not approve it, leaving the matter open because they did not dare suggest one of their own men in his place. A

Map of Soulet Karelia from 1935

Factory workers' housing in Kontupohja.

Minneapolis, MN

Conference on Modern Finnish-Swedish literature 1890-1960

A "Conference on Modern Finland-Swedish Literature 1890-1960" will be held 10 a.m. to 6 p.m. on Saturday, March 2, at the Frederick R. Weisman Art Museum, 333 East River Rd., on the Minneapolis campus of the University of Minnesota.

George Schoolfield

At 10 professor George Schoolfield, Yale University, will lecture on literary and cultural historical background of Finland-Swedish writing.

Professor Virpi Zuck, University of Oregon, will speak on Finland-Swedish women writers.

At 2 p.m. Dr. Clas Zilliacus, professor of comparative literature, Åbo Akademi, and Jörn Donner, Finland-Swedish

novelist and cultural critic, will discuss the career of poet, critic and novelist Elmer Diktonius whose work has played a central role in 20th century Finland-Swedish literature.

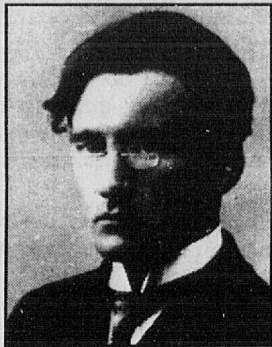
Dr. Zilliacus is present holder of the Government of Finland, David and Nancy Speer Visiting Professorship in Finnish Studies at the university.

Jörn Donner is Finland's consul general in Los Angeles.

Admission to the conference is free and open to the public.

For more information, contact the Department of German, Scandinavian and Dutch at the University of Minnesota 612-625-2080.

from the FACA newsletter

Elmer Diktonius

Sports

by Harri Siitonen

Sari Essayah - a champ as a human being

1993 Women's World racewalking champion Sari Essayah of Finland is a world class act beyond her athletic prowess. When Bob Bowman, my long time friend in San Francisco Bay area racewalking community, returned from the World Cup competition at Beijing, China, in early 1995, where he had gotten to know Sari, he couldn't wait to sing me her praises.

Bowman, an internationally certified racewalk judge and racewalk chair of the IAAF (International Amateur Athletic Federation), in his closing comments of an address to the recent annual convention of the USA Track and Field association, further complimented Sari as a champion both on and off the track.

I would like to share Bowman's remarks with you, as reported in the January 1996 issue of the *Ohio Racewalker*:

"I also would like to share with you an example of a true

champion both on and off the track (or road). Sari Essayah of Finland was the 1993 Women's World Race Walking champion. She was ranked #1 in the world in both 1993 and 1994. She also represented the athletes on the special IAAF Race Walking Working Group where she demonstrated considerable expertise in a very professional style. Her graduate studies in economics probably cost her a #1 ranking again this year, but she was still ranked seventh by *Track and Field News*, her sixth straight year in the top 10. However, what impresses me most about this great champion is her leadership and sportsmanship qualities. She took it upon herself to communicate personally the new IAAF rule proposals on race walking to her fellow walkers at a meeting of the athletes in Beijing. She got a 100 percent approval of this!

Turn to SARI page 12

Finnish News Digest

Finland's first newspaper now on Internet

Finland's first newspaper, *Tidningar Utgifne af et Sällskap i Åbo* (News published by a society in Turku), came out on January 15, 1771, in Turku. In honor of this noteworthy event, the paper can now be read on the Internet, where the Finnish Newspapers' Union opened its own homepage January 15.

The paper was edited by Henrik Gabriel Porthan, a professor of Latin at Turku Academy. Therefore, Porthan was Finland's first journalist, although he is better known as the father of Finnish history. He also was a significant trailblazer in geography, folk poetry, literary research and pedagogy.

The paper was published in Turku because of the influence of its academy. Since its background was in clerical and university circles, the Finnish press gained an edu-

cational intellectual nature as a birthright.

In everyday language the first newspaper's complicated name was quickly shortened to *Åbo Tidningar* (Turku news). During its first year the paper came out bimonthly in eight pages the size of a small book. It was printed in Turku at Fenckell Printing House with a wooden hand press on rag paper.

In 1861 *Åbo Tidningar* went out of business because of competition from *Åbo Underrättelser* (Turku information), which was established in 1824. The latter publication is still in existence.

All the articles of the first eight-page issue of the *Tidningar* can be read both in the original Swedish as well as translated into modern Finnish. The paper's World Wide Web address is <http://www.sanomalehdet.fi/>

'Finnish for Foreigners' author dies at 72

Maija-Hellikki Aaltio, the author of *Finnish for Foreigners*, which is perhaps the most popular Finnish textbook abroad, died January 17 of a sudden illness at her home in Kauniainen, near Helsinki.

She was born May 16, 1923 in Uurainen, Central Finland. After receiving a master's degree in Finnish, German and English at Helsinki University in 1949, she attended Smith College (Northampton, MA) as an ASLA fellow for a year. In the 1950s and '60s she taught English and German in Finland, and also Finnish at Georgetown University in Washington, D. C. and at the army language school in Monterey, CA.

Thereafter she began her career at Helsinki University where she worked as a Finnish language lecturer for foreign students from 1963 until her retirement in 1986.

During this period, Aaltio wrote the text and exercise book *Finnish For Foreigners 1-3*, which the University of London published in their own edition entitled *Essential Finnish*. She also created simplified abridgements of Finnish literature modeled after the English language series *Easy Readers*.

In addition to the language, Aaltio's books have spread varied information on the Finnish culture and way of life. Thanks to her work at Helsinki University, many students from all over the world have become knowl-

edgeable friends of the country. Thousands of Finnish immigrants' children have also benefitted from her works.

Aaltio was married to Tauri Aaltio, former long-time executive director of the Finland Society. Besides Mr. Aaltio, she is survived by two sons and four grandchildren.

Tauri Aaltio's address is Bredantie 73 E, 02700 Kauniainen, Finland.

Finland Society

Snow castle opens in Kemi

HELSINKI - A giant snow palace with walls 400 yards long, a chapel, restaurant and theater opened to the public yesterday in the town of Kemi, Near Arctic Circle.

The castle, partly paid for by European Union regional funds and built with the help of local unemployed youths, has so far consumed 1.059 million cubic feet of snow and cost \$700,000, organizer Seppo Lankinen said in a statement.

Fifteen ceremonies, including weddings and christenings, are planned for the chapel, and famous Finnish opera singers are among those scheduled to perform in its 3,000-seat open air auditorium, where only the stage will be heated.

As well as being a tourist

Silja Rantanen

Ars Fennica prize to Silja Rantanen

Painter Silja Rantanen has been awarded the Ars Fennica, which is the Nordic countries' biggest visual arts prize, worth 200,000 FIM.

In connection with the award, a book of Rantanen's art will be published and her works will be on display at the Amos Andersson Art Museum in Helsinki this fall. The Turku and Rovaniemi Art Museums will host the exhibit later.

In 1993, Silja Rantanen was the Helsinki Festival's Artist of the Year, and she had an extensive exhibition at the Helsinki Art Hall. A year later she was awarded the Edstrand Prize in Sweden. Last year her works were shown at the Museum of Russian Art in St. Petersburg.

attraction, the castle is "the starting point of a completely new branch of science in Finland" - snow construction - Lankinen said.

Working with the Finland University of Oulu, the town plans to try out different designs of snow castles in future winters.

Organizers hope the snow castle will qualify for the Guinness Book of Records as the world's largest.

"The castle won't be properly finished until the day it closes - we're giving visitors an opportunity to help build it," Lankinen said. It will stay open until March 27.

To avoid the risk of injury, it will then be demolished and dumped in the sea.

The temperature reached 28 degrees here Friday.

The Boston Globe

Celebrating Finland's winter holidays

TOINI LAAKSO
FITCHBURG, MA

An interesting and entertaining afternoon was experienced by 76 individuals at Saima Park on Sunday afternoon, February 10. An excellent program of four of Finland's Winter Holidays: New Year's Eve, Runeberg's Day, *Ystävänpäivä* (Friendship Day), and *Laskiatnen* (Shrove Tuesday) was featured. The program was prepared by Marita Cauthen, program chair of the Finnish Cultural Center, sponsor of the event. Welcome and introductory remarks were given by her in the absence of president Carol Paulson.

New Year's Eve lead pouring

Families in Finland traditionally melt tin on New Year's Eve, Cauthen said. She mentioned that the tin they use in Finland is specially prepared and is in the shape of small horseshoes. Each person melts his or her horseshoe in a small dipper or pot on the wood-burning stove in the kitchen, or on the hearth in the sauna. After it is melted, the person quickly pours it into cold water, where it solidifies. Upon fishing out the unusual sculpture that has formed, it is studied from all angles to predict events of the coming year, with wildest imaginations put to use.

She had available four pieces of tin and four people could participate. She asked who had the closest birthday to New Year's. Valma Lehtonen of Gardner approached the platform. George Engman, treasurer of the Cultural Center, stood in readiness to light his blowtorch, and when it was lighted, held it over the dipper containing a piece of tin held by Lehtonen and Cauthen. When it was melted, Lehtonen quickly poured it into a pot of water. When it was taken out, Cauthen commented on it

looking like an airplane and said she might be taking a trip. With further study, she remarked seeing birds and a whale. "I know, you're going on a whale watch! she exclaimed.

Three others followed and had fascinating fortunes. Sylvia Bennett's sculpture looked like a poodle dog, also a vessel, and bubbles indicating good luck.

Evie Sign was next. Her sculpture was described as a coral island and plants.

Lenny Kuniholm of Worcester retrieved a form resembling a boat or dragon's head. He expressed plans of mounting it on a piece of wood.

Cauthen expressed thanks to Veikko Honkala of the Finnish American Club of Saima for providing the pieces of tin which he had prepared to be the right kind for faster melting and not available in the stores here.

Runebergin päivä

Runeberg's Day, Cauthen said, is celebrated on the birthday of Johan Ludvig Runeberg, who was born on February 5, 1804 (died in 1877). He has written many patriotic poems and is considered Finland's national poet. His poetry continues to be widely read. Father of seven sons, he wrote love poems to his wife Fredrika. Although a Finn, Cauthen explained, Runeberg spoke and wrote only in Swedish. Attention was called to the fact that he wrote Finland's national anthem *Maamme*.

On this day, Cauthen stated, people go out and buy Runeberg tarts, or make them. They are made with finely ground almonds. Folks with lesser incomes use bread crumbs instead. Runeberg tarts were available at the coffee table. With a little touch of reddish fruit jam on top they were absolutely delicious, quite a treat!

Miriam Lehto, well known actress and director, read three of Runeberg's love poems with Valentine's Day in mind. They were from A

Treasury of Finnish Love Poems, Quotations and Proverbs in Finnish, Swedish and English, edited and translated by Börje Vähämäki.

Cauthen held up a portrait of Runeberg which had previously hung in the Kaleva Home and had been donated to the Cultural Center.

Ystävänpäivä

Ystävänpäivä Cauthen described as a newer holiday in Finland, starting in the 1980s, and said this is the first year it has been recognized as a holiday in their calendar. It is observed on February 14, but differs from our Valentine's Day in that it is a day for renewing friendships and contacting old acquaintances one does not often see. In more recent years, she said, the practice of sending cards has begun and is spreading.

Laskiatnen

Laskiatitilstat is the day before Lent, Cauthen began, Shrove Tuesday, but not really, as it was celebrated even during pre-Christian days in Finland. The name comes from sinking into Lent, into fasting. *Laskiat* Sunday is also celebrated, she said, but Tuesday is the day of main celebration, seven weeks before Easter, so it differs each year according to the calendar.

It marked the time women's work would end, she explained. Finland was largely agricultural country and customs relate to farming.

She then told of some of these bizarre customs, such as the following: All wool and flax had to be spun by Laskiatnen or bad things would happen as it was time for weaving to begin. Sheep would go crazy or die, cows would break their legs and die, the farm would be infested with snakes and insects, there would be thunder and lightning. If spinning was finished in time and the spinning wheel was covered with wool cloth the sheep would

Miriam Lehto reading three love poems by Johan Ludvig Runeberg.

photo: Toini Laakso

grow bountiful, good wool.

It was a busy time for women, Cauthen continued, housework had to be done by noon, cattle had to be fed early, the earlier it was done the better the cows would produce.

Everyone had to go to sauna before dark, and everyone went together. If men got there first it meant bulls would be born, if women, cows would be born. Anyone who didn't stay quiet in the sauna would be eaten more by bugs in the summer, she said.

Supper was eaten by kerosene lamp or candlelight and the Laskiatnen table had to have lots of fatty foods, pigs feet, split pea soup, sausages, etc.

Cauthen commented on folklore constantly evolving. It is a fun thing to keep old traditions alive, she said, and told of this being one day women could let their hair loose. They would brush it many times during the day to make it look more like flax, and go sledding with their hair open and flying so it would shine.

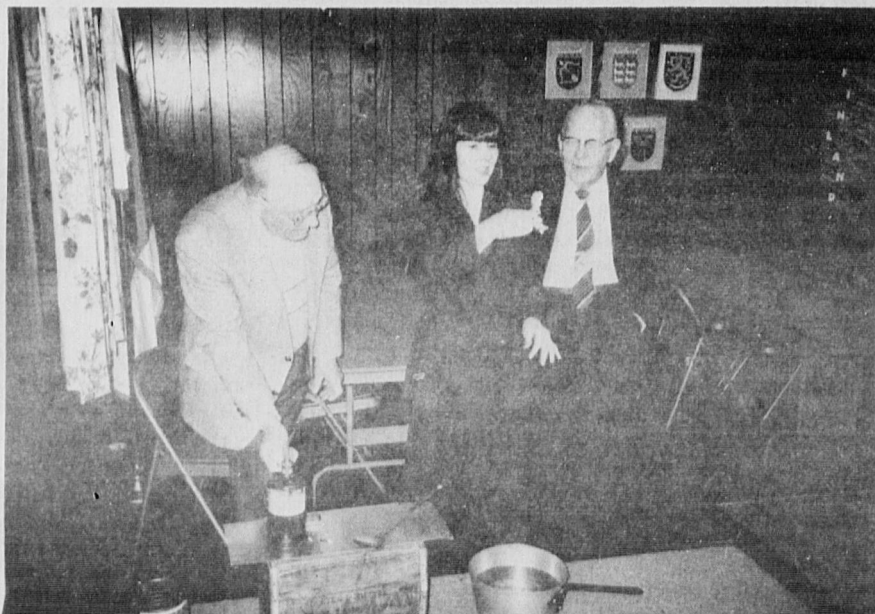
Some compare Laskiatnen to a carnival type celebration like the Mardi Gras in New Orleans, she continued. Some frowned on frivolity. Young and old alike loved to go dancing, and danced together.

Laskiatpullas are the latest addition to the foods, Cauthen continued. These treats were also featured at the coffee table. They were rich and delicious little buns, split in the middle with almond paste spread generously between the layers. At her school in Finland they were served in a soup bowl with hot milk, which made it difficult for her as she dislikes milk, she said.

The big celebration for children is sledding and some compete to be the first one out.

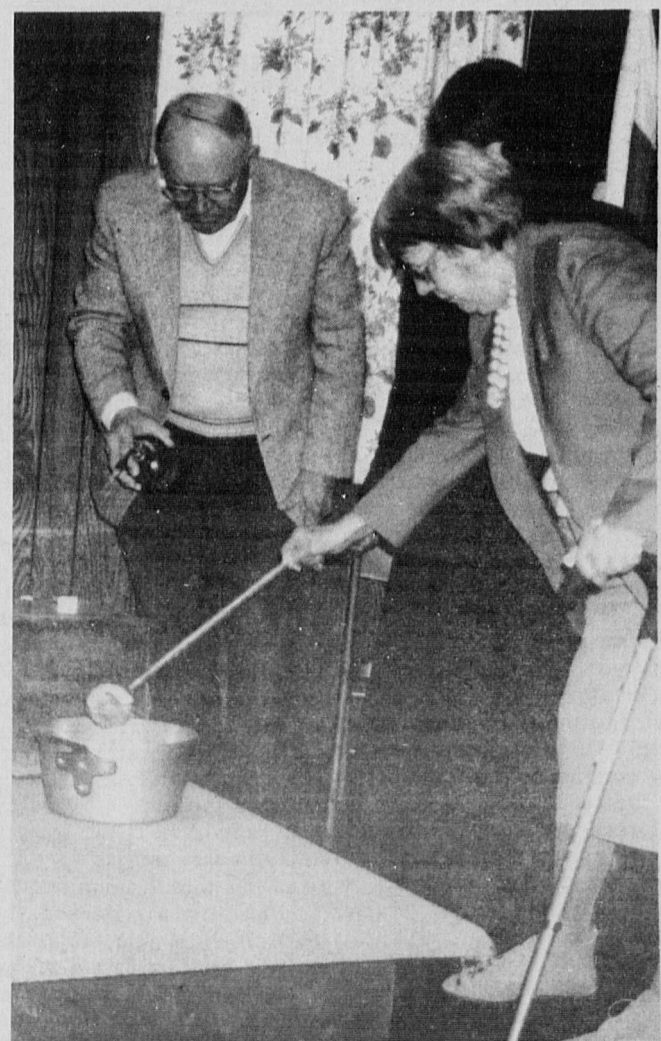
She commented on Laskiatnen being celebrated in the Mid-West, but in looking through some old *Raivaajas* found little evidence of it having been celebrated here in the New England area. She asked if anyone remembered any celebration around here. There was no response. She also said not much written

Turn to HOLIDAYS page 12

Lenny Kuniholm, right, and Marita Cauthen interpret Kuniholm's tin formation. George Engman, left, looks on.

photo: Jan Kolm

Sylvia Bennett casts the molten tin into bucket of cold water. George Engman looks on.

photo: Toini Laakso

Finnish American Heritage Society of Maine

LAILA SUOMELA
WEST PARIS, ME

1996 for the Finnish American Heritage Society of Maine started with a social get together on New Year's Day. The moderate temperatures and good driving conditions encouraged more than

New York, NY

Nina Roos exhibition

The first American exhibition of Finnish abstractionist Nina Roos is at the Yoshii gallery, 20 W. 57th St., through March 2.

In the "Goings On About Town" section of its Feb. 12 issue, *The New Yorker* writes the following:

"...this Finnish abstractionist reveals a refreshingly direct approach that invokes the spirituality and inner glow of such New York artists as Newman and Rothko. Blurs of intense pastel colors drift across Plexiglas, suggesting vignettes from an alternative universe of light, air, and music."

Worcester, MA

Osmo Vänskä directs Iceland Symphony on Friday

Finland's Osmo Vänskä will direct the Iceland Symphony Orchestra in a concert this Friday night (Feb. 23) at Mechanics Hall, 321 Main St.

The program will include Jean Sibelius' Symphony No. 2 in D major in addition to Greig's Piano Concerto in A minor and Paulsson's Concerto de Giubileo. Featured soloist will be pianist Ilana Vered.

For ticket information call 508-754-3231.

The concert is a feature of the Worcester County Music Association's 136th Worcester Music Festival.

Sylvester Ahola

The Gloucester Gabriel

A digitally transferred collection of his rare great recordings is now available on cassette entitled "The Essential Sylvester Ahola". Includes many of his very best recordings. Starting with the Paul Specht Orchestra in 1926, through the Ambrose Orchestra in 1936, the collection also includes the very rare "Somewhere a Voice is Calling" which was issued under his own name in 1929.

\$9.75 each Includes Domestic Postage

Bill Hebdon
24 Fieldstone Drive Hollis, NH 03049

Elm Street Steam Rooms
"A TRADITIONAL FINNISH STEAM SAUNA"
348 Elm St., Fitchburg, MA
(508) 345-7305

Hours:
Wed. 4-10
Th. 4-10
Fri. 9-10
Sat. 12-10
Sun. 8-9
RUSS DAVIS, PROP.

60 persons to attend the potluck luncheon and social time. The thoughts of delectable foods on a groaning table and Finnish fellowship were the enticement, more than likely.

Readings, music and dancing provided entertainment, plus the handholding circle of attendees singing auld lang syne.

The replenishing of coffee cups and greetings of *onnellista uutta vuotta* added to a satisfying start to the year '96.

On January 21 the society's annual meeting was held with the election of officers and board. Helen Heath was voted president. Continuing their offices are Eva Bean, vice president; Karen Bennett, secretary; and Barbara Payne, treasurer. New directors are Alice Forbus, Irene Kimball and Richard Suomela. Remaining on their terms are Renne McKeen and Alma Dixon.

The program of the day was

the reading of an article on the new Finnish embassy building in D. C.

A museum on the center's second floor is progressing beyond the planning stage. A new stairway being built, taking room from the gift shop, will have a chair lift to accommodate the more elderly members. Library and gift shop relocations are still being planned, and the removal of the old stairs will give more space for the meeting room.

The program for the March 17 meeting will deal with genealogy. On April 21 will be the annual membership potluck lunch, 1 p.m., at the Heritage Center in West Paris.

Recruitment for a charter bus to FinnFest '96 has enlisted only 19 to date. A minimum of 30 is needed. Organizer Laila Suomela is giving a deadline of March 15 for signing up.

All in all, expectations and FAHSOM doings are enthusiastically being planned.

Glastonbury, CT

Kalevala Day Celebration at Audubon Center

A Kalevala Day Celebration will be held at the Connecticut Audubon Center, 1361 Main St., this Saturday, February 24, beginning at 7:30 p.m.

The celebration will include an introduction to *The Kalevala*, some recitation, storytelling and folk music.

The program will feature the following: Kasha Breau, of

and play kantele; the Lauulajat from the Finnish American Heritage Society, Canterbury; Minna & Steve Popkin and Hannu & Mark Mäkipuro, all of the Finnish American Heritage Society; and storyteller Eleanor Toy of Simsbury. All participants will be doing something from, or inspired by, *The Kalevala*.

The Kalevala Day Celebration is a feature of the following: Kasha Breau, of Connecticut Audubon's concert series.

Own your own piece of Finland or become an investor

Buy your own lot of pristine 200-acre island in Joroinen, FINLAND or make an offer for the whole island. The island is subdivided into 26 1+ acre lots each with 230 ft. of crystal clear lake frontage. Each lot abuts wildlife preservation area. Located on deep water route reachable from the Gulf of Finland and within close proximity to an airport. Make an offer for the whole island or buy ind. lot(s) for 10K each. (610) 436-7418.

Kalenteri

COLORADO

March 1-3 - Third Project 34 Conference, Cherry Creek Inn, Denver. For more info: 303-697-4825.

CONNECTICUT

Feb. 24 - Kalevala Day Celebration, 7:30 pm, Connecticut Audubon Center, 1361 Main St, Glastonbury, CT Audubon Concert Series.

Mar. 3 - Finnish American Heritage Society monthly meeting, 1:30 pm, Finnish Hall, Canterbury. Kalevala Day program.

Mar. 17 - St. Urho's Mystery Ride & Dinner, 2 pm, Finnish Hall, Canterbury. Sponsored by FAHS.

FLORIDA

Feb. 24 - "Senior Prom," 8-11 pm, Finnish American Club, 6016 Delaware Ave, New Port Richey. Wear your best. Music by Helen & Eddie.

Mar. 6 - Finnish American Club membership meeting & pot luck, 3 pm, Finnish-American Club, New Port Richey.

Mar. 16 - St. Urho's Day Mojakka Dinner, program & dance, 6 pm, Finnish American Club, New Port Richey. Advance tickets required; call 849-6349, 848-0622 or 942-3916.

Mar. 21 - Fashion show & luncheon, noon, Finnish American Club, New Port Richey. Advance tickets required; call numbers above.

Mar. 27 - "Snowbird Picnic," noon, Shelter 4, Anderson Park, New Port Richey. Bring a dish to pass; pop provided. Sponsored by Finnish American Club.

MAINE

Mar. 17 - Finnish American Heritage Society of Maine monthly meeting, 2 pm, Heritage Center, Maple St, West Paris. Program on genealogy.

MASSACHUSETTS

Feb. 21 - Finnish-American Society of Cape Cod monthly meeting, 7 pm, West Barnstable Community Building, Rte 149, West Barnstable.

Feb. 24 - Cross-country Citizens Ski Races, 9 am, Saima Park, Scott Rd, Fitchburg. Registration 8 am. Sponsored by Finnish Ski Club.

- Unification meeting, 10 am, Saima Park, Fitchburg.
- Children's beginner figure skating class, 11 am-12 noon, Saima Park, Fitchburg. To register: 508-345-1693. Sponsored by Finnish Figure Skating Club.

- Dance, 8 pm-midnite, Saima Park, Fitchburg. Music by D. Wells Duo. Sponsored by FACS.

- Dance, 8 pm-midnite, Viking Club, Braintree. Music by Arcadia. Reservations: 508-580-1356.

Feb. 25 - Finlandia Foundation-Boston Inc. monthly meeting, 3 pm, St Paul Lutheran Church, 929 Concord Tpke, Arlington. Program: Short film "Kotiruoka" (Home Cooking), produced & directed by Anna Minkinen.

Feb. 29 - Scandinavian Folk Dance Class, 7:30-10 pm, Viking Club, Braintree. More info: 617-738-8385.

Mar. 9 - Cross-country Citizens Ski Races, 9 am, Saima Park, Fitchburg. Registration 8 am. Sponsored by Finnish Ski Club.

MASSACHUSETTS

Mar. 11 - Finnish American Club of Rutland dinner & meeting, Community Hall, Main St, Rutland. Guest speaker: Prof. Juha Nasi of University of Jyväskylä.

MICHIGAN

Mar. 9 - Hoijakat Pasty sale, Finnish Center, 35200 W Eight Mile, Farmington Hills. Orders: 810-682-4189.

Mar. 11 - Finnish language classes begin, Finnish Center, Farmington Hills. 7:30-9:30 pm each Monday for 10 weeks. Registration 7 pm.

Mar. 16 - St. Urho Family Party, 6 pm, Finnish Center, Farmington Hills. Admission includes light meal. Grasshopper Olympics to elect new St. Urho for '96. Reservations suggested: 810-478-6939. Sponsored by New Generation.

- St. Urho's Day Dance/Celebration, 7:30 pm, Knights of Columbus Hall, 1140 Muskegon NW, Grand Rapids. Sponsored by Finnish-American Society of West Central Michigan.

Mar. 19 - Finnweavers Seminar, 9:30 am-2:30 pm, Finnish Center, Farmington Hills.

Mar. 23 - "Radio Daze," 3 pm, Finnish Center, Farmington Hills. Sponsored by FCA Drama Club.

Mar. 30 - Las Vegas Nite, 7 pm-midnight, Finnish Center, Farmington Hills.

Aug. 7-11 - FinnFest USA '96, Marquette. For more info, write: FinnFest USA '96, 121 N Front St, Marquette MI 49855; call 800-906-FINN (or 906-222-FINN - toll free UP); e mail: finnfest@nmu.edu.

MINNESOTA

Mar. 2 - Conference on Modern Finland-Swedish Literature 1890-1960, 10 am-6 pm, Frederick R. Weisman Art Museum, University of Minnesota, 333 East River Rd, Minneapolis. For more info: 612-625-2080.

NEW YORK

Feb. 23 - Symposium: Minna Canth, Finnish Dramatist and Feminist (1844-1897), Deutsches Hall, Columbia University, 420 West 116th St, New York. Opening of the Minna Canth exhibition. For further info & advance reservations: 212-280-3964 or 212-854-7859.

Mar. 5 - 6th Annual Scandinavian Skating Party, 6-9 pm, Woolman Rink, Central Park, New York. Discount on reservations received by Mar 1. For more info: 212-879-9779 or 212-534-1241. Rain date Mar 11. Sponsored by ASF & ASS.

Mar. 8 - Annual Gala Awards Dinner Dance, Waldorf Astoria Hotel, New York. Note that this is a Friday this year. Reservations: 212-887-0669; 212-274-5594; 212-289-4123. Sponsored by Finlandia Foundation New York Metro Chapter.

OREGON

Mar. 14 - Finnish-American Historical Society of the West monthly meeting, 7:30 pm, Portland Pentecostal Church, 6225 NE Stanton, Portland.

Events subject to change without notice

Northwest Finnish history -

Bridge builder

HELMI KORTES-ERKKILA
VANCOUVER, WA

Since my "Show & Tell" slide show of partial histories of certain Northwest Finnish American individuals was not seen by all the participants at FinnFest '95 in Portland, I believe this short outline of an especially unusual individual would be appreciated by others.

Alpo J. Tokola was born in Rautio, Finland. Nevertheless, he was an American citizen at birth! No kidding. It's a fact.

It was the law at the time that anyone born of parents who were citizens automatically also became citizens. These are the facts. Alpo Tokola's grandparents were visiting in the United States when Alpo's father was born. Hence, his father became an American citizen - thus giving Alpo his citizenship even though he was born out of the States.

That was only the beginning of an unusual and different career from many of the rest

of us.

Alpo J. Tokola earned his B.S. in Civil Engineering at the University of Washington in Seattle. He holds memberships in the American Society of Civil Engineers and the American Institute of Steel Construction.

His qualifications and experiences are so numerous that I am selecting only some of the more unusual. You will be amazed to know that he was involved in planning, drilling and production in Alaska, Canada, Mexico, Japan, Panama and Australia.

Recognizable by many are these bridge projects in which Alpo was involved: in California - the Golden Gate, Suisun Bay Railroad Lift, Dumbarton, Benicia-Martinez and Stanislaus River.

Washington bridges - Snake River and Hood Canal Floating. He was involved in the steel erection of Washington State Convention and Trade Center in Seattle.

Bridges elsewhere - Malaysia, Alabama, New York, Florida, Virginia and Idaho.

Familiar to people of Portland, Oregon, is the beautiful Fremont bridge that crosses the Willamette River. That bridge has the distinction of having the world's longest tied-arch. That was the work of Alpo J. Tokola.

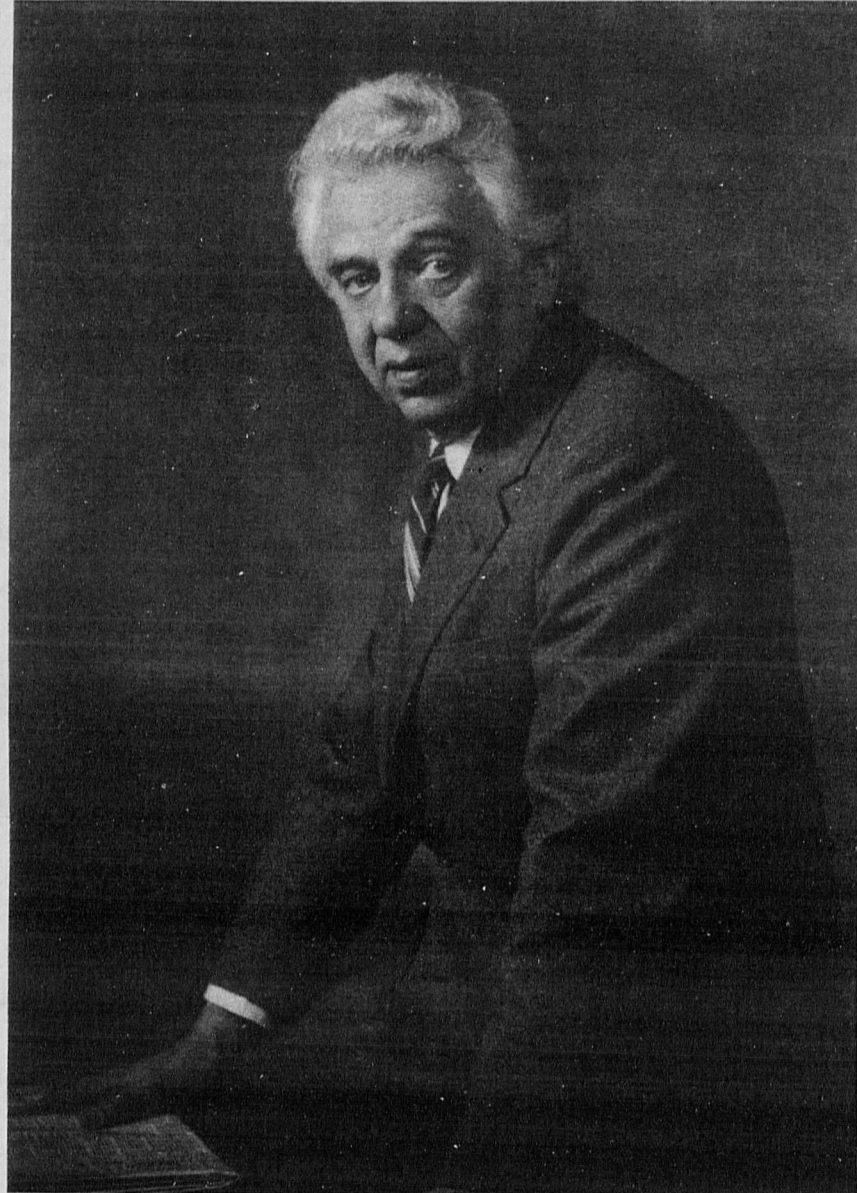
The above represents only a

fraction of the numerous jobs in which Alpo has been involved. His occupation represents the variety of accomplishments in which those of our cultural background have succeeded.

Technology bridges people. Let us hope that the traffic

world-wide on those bridges will lead to cultural understanding in the global picture that is developing today.

Alpo J. Tokola and his wife live in Portland, Oregon. He is an Honorary/Emeritus member of the Board of Trustees of Suomi College.

Alpo J. Tokola

It's that Kalevala time of year again.

Don't just celebrate the epic - read it!

Some of the Kalevala materials available from Raivaaja

The Kalevala: Epic of the Finnish People, translated by Eino Friberg; illustrated by Björn Landström; hard cover, 408 p, **\$39.95**

Kalevala Mythology by Juha Y. Pentikäinen; translated by Ritva Poom; hard cover, 265 p. **\$25.00**

The Kalevala, an epic poem after oral tradition by Elias Lönnrot, translated by Keith Bosley; soft cover, 679 p. **\$13.95**

The Kanteletar, lyrics and ballads after oral tradition by Elias Lönnrot, selected & translated by Keith Bosley, soft cover, 189 p. **\$ 9.95**

Relevance of the Kalevala, Comments, Quotes and Quips by Helmi Kortés-Erkkilä soft cover, 74 p. **\$10.00**

The Magic Storysinger, from the Finnish Epic Tale Kalevala, retold and illustrated by M. E. A. McNeil, hard cover, 111 p **\$16.95**

Louhi Witch of North Farm, a story from Finland's epic poem the Kalevala retold by Toni de Gerez, pictures by Barbara Cooney, 28 p hard cover **\$13.95**
soft cover **\$4.99**

To order, send a check or money order (please add \$2.00 for postage; Mass. addresses must also add 5% state sales tax) to:

RAIVA AJA,
P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600

HOLIDAYS
from page 10

SARI

from page 9

information is available, and what there is is mostly in Finnish. Customs vary from region to region, she concluded, and even in the same town from generation to generation.

Appreciative applause burst forth at the conclusion of Cauthen's fascinating presentation.

Refreshments

In addition to Runeberg tarts and *Laskatpullas*, the coffee table had *pitrakkas* and *pannukakku*, all traditional Finnish fare. Everyone relished having these special goodies to taste and enjoy. Hot chocolate was available in addition to coffee.

Serving refreshments were hospitality chair Effie Fiskaali, Marita Cauthen, and Irma Laine with Viola Fiskaali, Emily Meehan and Toini Laakso assisting with preliminaries.

She then returned to competition in Goteborg and almost repeated as world champion. In the closest finish ever, four walkers finished within 7 seconds. Unfortunately, Sari was passed in the last 10 meters and lost third by less than a second. The Finnish team officials, who did not consult with Sari, protested the results, claiming the third should have been disqualified for loss of contact. (Note: This is not a valid basis for a protest and the finish straight was judged by three IAAF judges with no calls made.) When Sari found out that these officials were making a protest, she did not support it (neither did the President and General Secretary of the Finnish federation) and spoke against it saying she supports the judges' decision as final. Yes, there are still true champions in our sport.'

"In an aside to the ORW, Bob notes the video of the Finnish clearly showed that Nikolayeva (she's the one who took the bronze) maintained contact as she passed a tired Essayah. She had no red cards and only one caution."

Halvari wins shot in Finnish indoor

Finland's world-ranked shotput star Mika Halvari continued his winning ways by taking first place at the Finnish Indoor Meet at Tampere on February 12. His best put was for 68 feet 3 1/4 inches.

Others: 2/Drew Noon/USA/66-1 3/4; 3/Alexander Bagath/Ukraine /65-5 1/2.

New experiences in Finland

ONERVA LOVEJOY
FITCHBURG, MA

I must tell you why I went to Finland again. I was more excited about going this time than at any other time. My sister, Aili, was having her 80th birthday Nov. 1, so I decided last summer, when she was here, that I would go and surprise her and wish her a happy birthday.

I had to let someone know I was coming, to make sure that Aili would be home and not on some trip, so I called my cousin Riita and told her about my arrival on Oct. 30 but not to tell Aili so I could surprise her.

Riita met me at the airport and we took a cab to Aili's. I rang her doorbell, and when she opened the door, I sang Happy Birthday. She was really surprised and cried out, "You, Onerva! Oh, my word, Onerva!" I was as happy to see her reaction as she was to see me.

I flew over on the first jointly operated flight of the Finnair-Delta partnership. This meant that Delta passengers (like me) would fly on a Finnair plane, as Delta wasn't going to use its planes to fly to Helsinki any more. All passengers going on this flight were invited to join the celebration of this first jointly operated flight. We were served champagne at the Delta Flight Center at Kennedy Airport before boarding.

Before telling about my experiences, I want to say something about what I saw and heard about the effects on Finland after her first year as a member of the European Union (EU).

I didn't see many changes from my last trip there. It has gone smoothly, and there

doesn't seem to be any threats against the original terms. There is no danger of Finland losing her independence, as some had felt might happen. Prices of foods have come down, which people at first thought would not happen (eggs, pork, some types of flour, potatoes and apples are down. Butter, milk, most beef and coffee are still high). Bread, I read, was extremely high. According to one list I saw in the paper, it was 17.36 mk/kg, while in England it is only 3.38mk/kg.

Some social benefits have been reduced or cut. Unemployment is still high, as are taxes, which are set depending on the amount a person gets. They can, in some cases, be close to half of a pension. Interest rates, however, have come down.

EU has promised, and has given money, to restore some old buildings. For example, the restoration of the large apostles on the large cathedral will be covered by EU money.

Like everything anywhere, nothing pleases everyone. People on farms aren't pleased with the present setup. They will be paid (a *tuki*) according to the amount of hectare they plant, not for the amount produced. They feel why work hard to get a good crop because you will only get as much as someone who doesn't work hard to produce but plants the same amount of hectares. They used to get paid according to the amount they produced.

Other people feel that Finland is living in peace, and as a member there is security.

Cultural Capital 2000

EU designates certain cities as the top cultural cities of the year. The Cultural Capital

project is a project for raising the cities' cultural and commercial profile on the European scale. It encompasses different interest groups (culture, science and commerce), different national groups (city residents, artists, the media) and different sectors of city administrations. Social, cultural and real estate activities are united. Helsinki is one of 8 cities competing to be named the European Cultural City in the year 2000 which will be the 450th anniversary of Helsinki.

If the library system would be a requirement, Helsinki would get the honor. The system is over 100 years old, but it is very up to date. The various sections of the city have their own branches of the library.

For example, the most extensive and complete book collection is at the Helsinki University main library. It has more than three million books. It has international, scientific and scholarly literature, and it has one copy of every book ever published in Finland sent there directly from the printer.

The Töölö library is one of the newest known for its music library (tapes, CDs and LPs). It also has over 700 sheets of music and features an electric piano, which can be reserved for short term practice and for trying the sheet music.

I experienced the proficiency of the system. I had seen and heard of a new book on Oscar Merikanto and was interested in seeing it, so we went to the newly renovated old main library on Rikhardinkatu. It had been built in 1881, being the first building in the Nordic countries specifically designed as a public library. It served as the main library until 1986, when a new main library was built in East Pasila. When that was completed renovations at Rikhardinkatu began and were completed in 1988.

A Book Tower rises up in five galleries in the center with records, tapes, CDs, books, papers and magazines in a variety of foreign languages, and an area where it is possible to listen to music.

I asked the librarian if the book on Merikanto was available. He checked by computer and said that they had the book but it was on loan. He then said he would check with another library. There too, it was on loan, so he checked with the third library. They had it available, so the librarian asked me if I would like it, and would I like to have it sent to a library closer to where I lived. Of course I said yes so he telephoned it to be sent to the Munkkiniemi branch. I was told I could get it there in two days.

When I went to pick it up, I realized I hadn't asked for the

The writer surprising her sister Aili.

photos courtesy of Onerva Lovejoy

Oscar Merikanto book, so one written about his son Aarne Merikanto was sent. I told the librarian about getting the wrong book, so he telephoned for the correct book, which I was able to get two days later.

It had been very easy to talk with the librarians as all spoke English. I understand they speak several languages. Just before leaving Finland to come I read that now you can just call any library from home and get a book. What a wonderful system they have.

By the way, this is the first book I have ever read that is printed in Finnish.

Helsinki in winter is dark. By mid November it is usually the worst with rain and therefore more darkness. The long hours of darkness cause fatigue, and some people become melancholy.

To combat this, "Powers of Lights" (*Valon voimat*) events were staged until the end of December at various places. Exhibitions, shows, art, performances and educational events took place. The concept of a winter festival of light was born. It was a new idea, bringing light away from the galleries to the streets as surprises. It entails lights with art, light with performances, light with education, and light with shows, all working together.

We went to see some of the displays. The first was set in the courtyard of the cafe Engel which is near the cathedral. It was called the "Ringling Greenhouse" (*Solva kasvihuone*). A glass greenhouse was set up with 500

silk roses on the floor. It represented a person remembering summer and anticipating it again in the dark of winter. Music played in the yard. I liked this display.

Another display "My Way" was in the Esplanade park. It had evergreen trees hung upside down to show that there are different ways of doing things. The trees were lit every evening, when the street lights came on. This display wasn't much to see.

The "Darkening of Light" (*Valon pimeydestä*) was a light and musical display on a hillside in the Kaivopuisto park. A path had been made leading to the top of the hill with 2,000 outdoor candles lit on the side of the path. People wanted to go to the top, but were told to go across the field and face the path for a better view of the coming show.

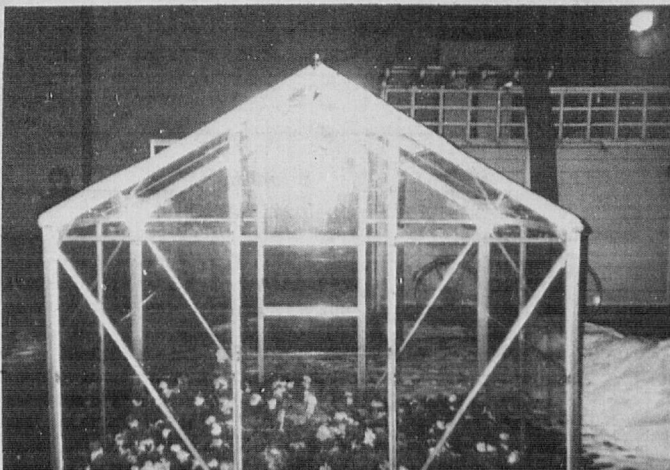
While music played, there was a change of colors from green to blue and then to red. Seven girls dressed in white robes danced down and up the hillside. This display depicted the story of creation. I didn't get the story, but I did enjoy the bright lights and the glittering candle lights. The cultural and the library boards had donated 15,000 marks which the artist used to set up. He hopes to have another display next year.

Another show at Kaivopuisto park shore was disappointing. It was called *Harakan valo* because it was on the island having that name. It was made by stringing lights.

Turn to FINLAND page 14

Book tower at the Rikhardinkatu Library.

Ringling Greenhouse.

A Grave in Karelia

Ernesti J.
Komulainen

English translation of a novel by an escapee from 1930s Soviet Karelia

The Soviet experiment is fifteen years old, economic depression threatens much of the world, and Nikolai Kivelä has come to help the Communists build a village outside Petroskoi. As winter grips the land, Kivelä and his Finnish-American comrades struggle to reconcile chronic shortages and inefficiency with their dream of social justice.

A Grave in Karelia is a haunting portrait of men caught inside a bleak political reality.

The author of this book, Ernesti J. Komulainen (1902-1973), spent two years in Soviet Karelia before deciding to escape with his wife and infant son in May 1934. In 1937 the family settled in Milwaukee (WI) where he wrote this novel in Finnish. It existed only in Finnish manuscript until this past year. Now, more than 20 years after the author's death, his novel is available in an English translation by Ritva Koivu.

soft cover, 128 pages

\$10.00 add \$2.00 for postage and handling
(Mass. residents add 50¢ sales tax)

ORDER FROM
RAIVAAJA

P. O. Box 600, Fitchburg MA 01420-0600

RAIVAAJA

TILAUS JATAI OSOITTEENMUUTOS

Osoitteen muuttuessa
liittääkää vanha osoite mukaan

NIMI _____

OSOITE _____

Uusi tilaus _____ uupdistus _____

Maksu \$ _____

TILAUSHINNAT:

USA: 12kk \$23.00; 6kk \$15.00; 3kk \$11.00
Ulkomaat: 12kk \$28.00; 6kk \$20.00

Raivaaja

P.O. Box 600

Fitchburg, MA 01420-0600

Puh. 508-343-3822 Fax: 508-343-8147

Suomen uutisia

Meritan palvelut yhteen

Merita-pankin asiakaspalvelu on yhdistetty täydellisesti. Helmikuun 12. päivästä alkaen entisiä Kansallispankin ja Yhdyspankin asiakkaita on palveltu samoista palvelupisteistä. Sitä ennen Meritan pankkikonttoreissa oli erilliset asiointipisteet kummankin vanhan pankin asiakkaille.

Toimintojen yhdistäminen on mittavin pankkitalan tietojärjestelmien yhdistäminen Suomessa. Laitteistoista osa on jo uusittu ja loput uusitaan nyt.

Työasemat ja muut uudet laitteet maksavat noin 150

miljoonaa markkaa.

Ryhmänjohtaja **Pauli Ukkosen** mukaan palvelujen yhdistäminen on edennyt aika-aulun mukaan. Takarajana oli maaliskuun alku.

Palvelussa ehkä rajoituksia

Ukkosen mukaan yhdistämisen vuoksi aluksi konttoreissa voi olla joitakin palvelurajoituksia, vaikka pankki on pyrkinyt kaikkiin tavoin varmistamaan sujuvan palvelun. Pankinjohtaja **Kalevi Kontinen** pankin johtokunnasta puolestaan arvioi, että yhdis-

tymisen vuoksi palvelussa voi olla häiriöitä jonkin aikaa.

Ukkonen kertoi, että rajoituksia voi olla esimerkiksi uusien tilien avauksissa tai kaikkien konttoreiden asiakaspääteet eivät välttämättä ole vielä kaikkien asiakkaiden käytettävissä.

Pankkien toimintojen yhdistäminen vie tuhansia työpaikkoja. Viime vuonna pankkien henkilöstö vähentyi lähes 3,500 työntekijällä. Tämän vuoden aikana työntekijäjoukko supistuu vielä parilla tuhannella, sillä laskelmien mukaan pankkipuoli tarvitsee noin 12,400 työntekijää.

OBSERVATIONS FROM A JOURNEY TO KARELIA AND THE TIME SPENT THERE

from page 8

second and third meeting were held, always with the same result. As the men were leaving the third meeting, there was waiting at the door a man who turned back all the recalcitrant workers, and the trust's nominee was approved "unanimously."

School conditions in Karelia

Education in the schools in Karelia is weak for lack of teachers. As a result, higher and technical education is non-existent. Despite the fact that discipline among workers is strict, in schools and educational institutions it is almost unknown, so that students do as they please. Those who have gone there from America are on the sidelines in schools as well as elsewhere. They are merely mocked and picked on and asked what they have come here to gain.

The teaching in the schools for the Karelians and the Finns is entirely in Finnish. In the middle schools Russian is taught for two hours a week if there happens to be a teacher available. Since the Karelians and the Finns do not know Russian, and all official business is conducted in Russian, they cannot work in offices. There are interpreters for them in the offices, but all the officials are Russian.

Politics is the chief subject of study in the schools. The teaching of other subjects such as science and technology are sidelines. To those who have been in school in America, the schools there seem very inadequate and dirty. I got to know the "Forest Technicum," Karelia's highest educational institution. The students are all over 18 years of age, and you would expect them at least to be clean. It is, however, almost impossible to imagine the filth that prevails in this highest institution of education. In addition to the school, there are living quarters and dining facilities for the students. But cleanliness and order, which

are the first priority in American Schools, are totally lacking in these living quarters and dining halls, not to mention the outhouses, which it is difficult to imagine as being toilets for humans. One teacher did complain to me about them, but added that nothing could be done because teachers were not even allowed to scold students about such things.

In addition to these, there is still another type of school, which are called "Factory Schools." Pupils are taken into them from the elementary of primary schools as long as they meet certain required conditions. But it is wrong to call them schools; the pupils in them work six hours a day for five days a week somewhere in the factory and are paid thirty rubles a month for it. When they talk here about child labor being ended in Russia, they leave entirely out of account these factory schools, which are nothing else but a form of child factory labor. For example, in the ski factory these pupils did most of the planing and sanding and other lighter work — whatever a child could manage. It was the same at the Onega factory and apparently at all other factories.

Oso

What kind of establishment is that, the reader might ask. It is an organization established for the defense of the country. It is the Russian Civil Guard, to which every young and even old man who is still mobile is forced to belong. These forces have regular training exercises, like the Civil Guard in Finland. Their members attend lectures and inflammatory speeches where they are always reminded that they must be ready to defend their country. But they are also frequently reminded that their action is not intended only for defense but also for attack. When O. W. Kuusinen, a member of the Communist International Secretariat and leader of the Finnish Commu-

nist Party visited Petroskoi last year, in a speech given at the Triumph Theater, he said among other things: "Be ready always, for the time will come when you are needed. If the bourgeois do not attack, we will have to attack, for our position demands it." And Pekka Juvo has gone there from America with the intention of carrying the red flag to Helsinki.

When American Finns strive to leave Karelia, they are consoled with the idea that living conditions will be better when they go and take over Helsinki. Besides Oso, there is every kind of military force in Petroskoi. There are infantry, cavalry, artillery, and tanks. They are always on the move, and tanks can be seen outside almost every day. Sometimes it seemed as if a state of war prevailed, or as if they were preparing for a war that would break out at any moment.

- TO BE CONTINUED -

FINLAND
from page 13

rainbow colors, across near the entrance to a restaurant. These would go off and on at intervals, ending in a bright red light, which reflected into the water below. This was repeated all evening. Nothing special to see.

The last display that we saw was the large advent calendar set up over the front entrance to the railroad station. The pictures changed every day (from Dec. 1-24th). It was lit from 6-8 every morning and again 3-1 in the morning. The city and private individuals sponsored this exhibit.

We saw it first on Independence Day, December 6, with a large Finnish flag and the lion emblem. Later we saw on the 13th, on St. Lucia Day, with a girl in white robe with the candle wreath on her head. We saw it again with a reindeer on it. Other times, when we were passing the R.R. station it was during the day when the display was not lit.

Suomen uutisia

Suomen uutisia

Seppo Ronkainen ghytti huuhaajan joutsenen raadolta kotikulmillaan Vieremällä.

Huuhaaja apajallaan vuoden luontokuvaksi

Suomen Vuoden luontokuva 1996 on vieremäläisen **Seppo Ronkaisen** "Huuhaajan saalis". Suomen luonnonkuvaajien kilpailun tulokset julkistettiin suuressa luontokuvaillassa Helsingissä. Voittanut kuva palkittiin 15,000 markalla.

"Huuhaajan saalis" toteutui kotikulmilla Pohjois-Savon Vieremällä, jossa Seppo Ronkainen löysi voimalinjaan törmänneen ja menehtyneen joutsenen, jota korpit jo nokkivat. Seppo tiesi huuhaajan

asustavan seudulla.

Ronkainen pystytti pillokojun joutsenen haaskan läheisyyteen, ja pitkä kärstvällinen odotus palkittiin; huuhaaja lehahti uteliaana, joskin epäluuloisena joutsenen "hartioille". Harvinainen luontokuva toteutui.

Seppo Ronkaisen, 40, luontokuvaharrastus heräsi kuusi vuotta sitten, jolloin Pohjois-Savon ja Kainuun rajamallilla tehtiin karhuhavaintoja. Tiedoista innostuneena hän rustasi metsään pillokojun ja sai kuin saikin karhuja kameransa tähtäimeen.

Vuoden Luontokuva valittiin jo 17. kerran. Kilpailuun osal-

listui 341 kuvaajaa 942 kuvalla, joista kaksi kolmasosa oli lintuja, maisemia tai hyönteisiä. Kaloja, sammakoita ja matelijoita oli vain 12 kuvaa ja nisäkkäitäkin ainoastaan 58 kuvan verran. Luontokuvat arvostelivat **Jorma Luhta**, **Juha Mätkönen** ja **Pentti Sammallahti**.

Luontokuvakilpailun 5,000 markan palkinnot saivat kajaanilainen **Lassi Rautalainen** puuhun säntävällä karhullaan ja kotkalainen **Juha Metso** humoristisella pöllökuvallaan. Jarkoskuvan 4,000 markan erikoispalkinnon vei **Esa Marjamäki** Kangasalta harvinaisella kanahaukkojen parittelukuvalla.

Sorsan eronpyyntö käsittelyyn

Pankinjohtaja **Kalevi Sorsa** (sd) jää eläkeelle Suomen Pankista heinäkuun alussa. Sorsan eronpyyntö oli esillä pankkivaltuuston kokouksessa torstai-iltana.

Pankkivaltuusto tehne estytyksen Sorsan seuraajasta aikaisintaan seuraavassa kokouksessaan, joka on 14. maaliskuuta. Vahvimpana seuraajaehdokkaana on mainittu **Matti Louekoski**.

Sorsa nimitettiin keskuspankin johtokunnan jäseneksi lokakuussa 1987. Nimityksensä jälkeen Sorsa kuitenkin oli virkavapaalla Suomen Pankista toimiessaan ulkoministerinä ja eduskunnan puhemiehenä.

Suomen Pankin johtokunnan jäsenenä Sorsa on toiminut vuoden 1991 alusta.

Suomen Pankista Sorsan eronpyyntö lähtee valtioneuvostolle ja sieltä edelleen presidentille, joka eron myöntää.

Skopin johtajista vain kolme vastuuseen

Suurin osa vahingonkorvauskanteista Säästöpankin Keskus-Osake-Pankin entistä johtoa vastaan hylättiin Helsingin käräjäoikeudessa torstaina.

Oikeuden mukaan vain kolme pankinjohtajaa on vastuussa ulkomaisille kiinteistöyrityksille myöntämisestä 80 miljoonan markan lainoista.

Entinen pääjohtaja **Christopher Wegelius** ja varatoimitusjohtaja **Juhani Riikonen** joutuvat maksamaan valtion vakuusrahaston hallinnolle Skopille kumpikin neljä miljoonaa markkaa. Entisen johtokunnan jäsenen **Veijo Laakson** korvausosuus on kaksi miljoonaa markkaa.

Alun perin Skop peräsi vahingonkorvauksia 13 entistä johtajaltaan yhteensä 3,6 miljardin markan edestä.

Valtio ei hyödy tuomiosta penniäkään, koska oikeudenkäynnistä yhteiskunnalle koituvat kulut ovat suuremmat

kuin Wegeliukselta, Riikoselta ja Laaksolta vaadittavat saavat.

Rehn harkitsee ehdokkuutta

Rkp:n eurokansanedustaja **Elisabeth Rehn** kertoo lähipäivinä Strasbourgissa, aikooko hän asettua ehdolle Euroopan parlamentin vaaleissa lokakuussa. Rehn on aiemmin väläytellyt mahdollisuutta keskittyä täysin YK:n ihmisoikeustarkkailijan työhön entisessä Jugoslaviassa.

Ilman Rehniä Rkp:llä olisi vaikeuksia vallata itselleen paikkaa 16 suomalaisedustajan joukosta. Rkp:n mahdollisuuksia pienentää myös se, että entinen Rkp:n kansanedustaja, nykyinen Los Angelesissa toimiva pääkonsuli **Jörn Donner** on asettumassa eurovaaliehdokkaaksi Sdp:n listoilta.

Euro-seteleistä suunnittelukilpa

Euro-seteleiden suunnittelukilpa avattiin heinäkuun puolessa välissä. Kilpailu kuuluu osana Euroopan rahaliittoon Emuun valmistautumiseen. Aikataulun mukaan uudet setelit ja kolikot on määrä ottaa käyttöön viimeistään vuoden 2002 alussa.

Sarjaan kuuluu seitsemän seteliä, joiden arvot ovat 5, 10, 20, 50, 100, 200 ja 500 euroa. Kolikoiden nimeä ei ole vielä päätetty.

Suunnittelijoilla on mahdollisuus ideoida setelit Euroopan eri aikakausien ja tuulisuuntien pohjalta tai valita aiheeltaan rajoittamaton abstrakti tai nykyajan aihe. Lähes kaikkien Euroopan maiden seteleissä on nykyisin historiallinen aihe. Vain Hol-

lanti on viime vuosina päättänyt seteleihin, jotka eivät kuvaa mitään tunnettua asiaa.

Euroopan rahapoliittisen instituutin EMin julkistama kilpailu päättyi 13. syyskuuta. Kilpailuun voivat osallistua vain kokeneet setelisuunnittelijat. Kustakin EU-maasta mukaan pääsee 1-3 suunnittelijaa, heidät valitsee kunin maan keskuspankki.

Suomen Pankin Sirkka Hämäläinen: Markan kytkentä ERMiin vaatii vakaan talouden

Suomen talouden on oltava tarpeeksi vakaa, ennen kuin markka voidaan kytkeä Euroopan valuuttakurssimekanismiin ERM:iin. Näin korosti Suomen Pankin pääjohtaja **Sirkka Hämäläinen** Yleisradion A plus -ohjelmassa torstai-iltana.

Hämäläisen mielestä nykyisessä tilanteessa, jossa markkinat ovat hysteerisiä, on turha kuvitella markan kiinnittämistä. Viime aikoina muutamien ministerien lausunnot ovat hermostuttaneet markkinat.

Toisen valtiovarainministerin **Arja Alhon** (sd) viime viikon puhe kuntaseminaarissa tulkittiin lipsumisiksi hallituksen talouspoliittiselta linjalta. Muutama päivä sitten kauppa- ja teollisuusministeri **Antti Kalliomäki** (sd) väläytti elvytystä työttömyyden alenuttamiseksi.

Keskuspankin pääjohtaja ei näe näiden lausuntojen perusteella, että hallituksen lin-

jaus olisi muuttunut, mutta varoittaa epäsuorasti poliitikkoja hämmentämästä markkinoita liian löysillä puheilla. Hämäläisen mielestä hysteerinen tilanne vaatii talouspolitiikan ja politiikan edustajilta hyvin huomattavaa malttia.

"Ja varovaisuutta puheenvuoroissa", Hämäläinen totei.

Elinsiirrot vähentyneet puoleen

Elinsiirrot Suomessa ovat vähentyneet alle puoleen normaalista, koska siirrettävistä elimistä on pulaa. Helsingin yliopistollisessa keskussairaalassa tehtiin tammikuuta vain neljä siirtoleikkausta, kun niitä tavallisesti on tehty 15.

All Your Travel Anywhere in the World

FINNEXPRESS

SAVES YOU MONEY

ON FLIGHTS TO

FINLAND

CRUISES ♦ TOURS ♦ CARS ♦ HOTELS
SCANDINAVIAN BONUSPASS FREE WITH TICKET

For information and reservations please contact:

TRAVEL

SERVICE

425 Madison Avenue, New York, NY 10017
212 832-8989 800 677-6454

Teatteri suomalaisten suosiossa

Suomalaiset käyvät teatterissa entistä enemmän. Teatterin tiedotuskeskuksen laatiman tilaston mukaan Suomen ammattiteattereilla oli viime vuonna 2.8 miljoonaa katsojaa.

Katsojaluvuiltaan suurin teatteri oli Suomen Kansallisooppera, jonne myytiin yli 250,000 lippua. Puheteattereiden tilaston kärjessä oli Suomen Kansallisteatteri 210,000 katsojallaan.

Kansallisteatterilla oli myös eniten esityskertoja. Heti Kansallisteatterin jälkeen kat-

sojaluvuista kilpaili Helsingin kaupunginteatteri, joka lisäksi viime vuonna eniten eli 12 prosenttia kävijämääräänsä.

Täysimmät katsomot sen sijaan keräsi yksi pienimmistä, Teatteri Jurkka, jonka katsomo oli tungokseen saakka täynnä viime vuoden jokaisessa esityksessä.

Yli 80 prosentin pääsivät Kansallisooppera, Tampereen Teatteri, Seinäjoen kaupunginteatteri, Wasa teatern, Ryhmäteatteri, Q-teatteri, Ahaa-teatteri, Hevosenkentä ja tanssiteatteri Eri.

Valtheaterteatreri KOM juhli tänä vuonna 25-vuotista toimikauttaan.

Gallen-Kallelan elämäntyö esillä Ateneumissa

Laajin Akseli Gallen-Kallelan (1865-1931) teosten näyttely sitten 1930-luvulla pidetyn muistonäyttelyn on esillä Helsingin Ateneumissa toukokuun 26. päivään saakka.

Näyttelyssä on lähes 400 työtä, mm. maalauksia, piirroksia, grafiikkaa, tekstiilejä ja huonekaluja. Mukana ovat melkein kaikki tunnetuimmat työt koottuina museoista Suomesta ulkomailta sekä yksityiskokoelmista esim. nuoruuden pääteoksia "Poika ja varis" (1884) ja Kalevala-alhaiset työt.

Rakenteellisesti lähes kronologisesti laadittu näyttely tutustuttaa katsojan Gallen-

Kallelan tuotantoon eri kaustina. Nouruuden realistisen kauden totuudellista rumuutta ilmentävät työt, Pariisin ajan kahvila- ja ateljeemaalaukset, tilaustyönä tehdyt porvariston muotokuvat, karnevalistiset maalaukset esim. "Palokärki", varsinaiset Kalevalamaalaukset, symbolismin ajan työt ja Afrikassa maala-ut, muusta tuotannosta poikkeavat, melkein ekspressiiviset, kirkkaita värejä hehkuvat työt kertovat vaikuttavan tarinan vaikuttavasta taiteilijasta, jonka teoksissa fyysisyys on kertojana.

Näyttely siirtyy kesäksi Turkuun supistettuna versiona.

Itämeri kartoitettu kirjaksi

Suomen merellistä historiaa on viime vuosina kartoitettu ansiokkaasti. Oikeastaan vaan Itämeren osalta työ on ollut tekemättä.

Tämän työn tekee nyt perusteellisesti juuri ilmestynyt Mare Balticum, 2000 vuotta Itämeren historiaa. Erityisen mielenkiintoinen ja korkeatasoinen Mare Balticum on kuvitukseltaan. Kirjan suuri sivukoko mahdollistaa historiallisten karttojen esittämisen niin suurina, että yksityis-

kohdatkin näkyvät.

Ulla Ehrenswardin, Pellervo Kokkosen ja Juha Nurmisen yhteistyönä syntynyt teos on smaa painavaa sarjaa kuin neljä vuotta sitten ilmestynyt Koillisväylä, joka oli ennen kaikkea kunnianosoitus A.E. Nordenskiöldille, mutta samalla myös kuvaus purjehduksesta pohjoisilla vesillä eri aikoina.

Molempien kirjojen ilmestymistä on tukenut John Nurmisen säätiö.

Suomen Akatemia ehdottaa uusia huippuyksiköitä

Suomen Akatemia esittää viiden uuden tutkimusyksikön nimeämistä tutkimuksen huippuyksiköksi. Lisäksi toisessa vuonna nimetyt kaksitoista yksikköä jatkaisivat edelleen huippuyksikköinä. Akatemia päätti esityksestään opetusministeriölle tammikuun lopulla.

Uudet huippuyksiköt olisivat Tampereen teknillisen korkeakoulun digitaalisen median insituutti, Helsingin yliopiston ekologian ja systematiikan laitoksen populaatiobiologian osasto, Helsingissä sijaitseva Biocentrum, Jyväskylän yliopiston tutkimusohjelma ihmisen kehityksestä ja sen riskitekijöistä sekä Turun Bio-City.

Ensimmäinen Renault-stipendi Suomeen

Teollisuuden muotoilun opiskelija Pasi Ketonen Helsingissä toimivasta Taide-teollisesta korkeakoulusta on saanut ensimmäisen Renault-stipendin. Stipendi on 20,000 markan arvoisen. Ketonen palkittiin stipendillä kehityskelpoisimpana nuorena suomalaisena teollisena muotoilijana.

Stipendin lisäksi Ketonen saa mahdollisuuden opiskella Euroopan johtavan automuotoilijan Patrick Le Quement'n opissa Renaultin tehtailla Ranskassa. Le Quement johtaa Renaultin muotoiluosastoa. Hän oli läsnä stipendin julkistamistilaisuudessa Helsingissä.

Pasi Ketonen on 28-vuotias. Hän tekee lopputyötään aurinkoenergialla toimivasta kevytjoneuvosta. Ketosen prototyypiauton huippunopeus on 25 km/t ja sillä voi ajaa kerralla 30 kilometrin matkan.

Fly To Finland Like A Scandinavian.

What better way to feel connected to Scandinavia than by making connections in Scandinavia?

For Helsinki, it's via Copenhagen, Stockholm or Oslo. For Pori,* Tampere, Turku and Vaasa, it's by way of Stockholm. And of course it's all by way of SAS's world class service. As well as the extra warmth of fellow passengers who have more than destinations in common with you. For information on flights and reservations, call your travel agent or SAS at 800-221-2350.

*In cooperation with Skyways

SAS
SCANDINAVIAN AIRLINES

Imatra Seura

740-40 Street
Brooklyn, NY 11232
Puhelin 718-438-9426
Kenneth Johnson, puh.joht.
SAUNA TILAUKSESTA

THE FINLANDIA FOUNDATION Metropolitan Chapter, Inc.

Meetings every 2nd Friday of the month, from Oct. through May
593 Park Ave. at 64th St NYC
P.O. Box 2590
GRAND CENTRAL STATION
New York, N.Y. 10017